

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

april 2014 | jaargang 18 | #04

Ish Ait Hamou

'Zolang ik iets te vertellen heb, zal ik dat doen'

Hoefsmid Jean Peeters

Alleen de perfectie is goed genoeg

Eerlijke handel op lokaal niveau

+ AGENDA

Koen Broucke

Van het ene kunstwerk komt het andere

Het kanaal wordt aangepakt

Marc Walravens (53) uit Schepdaal werd vorige maand door Johan De Munck aangeduid om **deketting** voort te zetten. Walravens is twee jaar voorzitter van voetbalclub FC Schepdaal en 'houdt van de streek'.

'Er is te veel luxe'

Marc Walravens is geboren in de Wijngaardstraat, heeft een zaak in de Kouterstraat en is voorzitter van de plaatselijke voetbalclub in de Kerkhofstraat. Al deze feiten hebben één plaats gemeen: Schepdaal. 'Ik hou van de streek. Mijn grootouders zijn afkomstig van hier, net als mijn vader. Samen met mijn twee zonen Arnaud en Jeroen baat ik onze zaak in tweedehandsbestelwagens uit. Ik ben begonnen in de Kouterstraat en verhuisde nadien naar de Spanuit. We kunnen Schepdaal niet loslaten.'

Passie

'Sinds twee jaar ben ik voorzitter van derde provinciale FC Schepdaal. Voetbal is altijd mijn passie geweest. Ik was van bij de stichting van de club als jeugdspeler aangesloten bij FC Schepdaal. Daarna heb ik zaalvoetbal gespeeld bij ZVC GEN2, om me nu als voorzitter opnieuw in te zetten voor FC Schepdaal.'

'We zijn ambitieus. We spelen de top vijf en hebben een sterke jeugdbasis van 150 jeugdspelers. Tachtig procent van die jeugdspelers woont in een straal van tien kilometer. We zorgen ervoor dat het Nederlands in onze club wordt gerespecteerd, maar we kunnen anderstaligen niet tegenhouden. Ze komen hier wonen en hun kinderen willen ook graag voetballen. We proberen hen dan mee in het (taal)bad te sleuren door met hen Nederlands te spreken. We werken met Nederlandstalige trainers, maar zouden hiervoor graag wat meer steun krijgen van de gemeente.'

'Net zoals op zo vele plaatsen spreekt iedereen plots Frans als er twee Franstalige spelers bijkomen. We moeten hen echter juist stimuleren om Nederlands te praten. Dat vergt een constante inspanning. Niet eenvoudig.'

Sociaal contact

'Ook niet eenvoudig is een voetbalploegsje zoals FC Schepdaal in leven houden. We moeten het hebben van heel veel vrijwilli-

gers, en van steakkermissen en mosselkermissen. Gelukkig zijn er ook sponsors. Het is niet evident om mensen naar activiteiten van het verenigingsleven te lokken. Mensen komen minder makkelijk buiten. Ze vinden het logisch dat wij de club draaiende houden, maar daar kruipt veel tijd en middelen in. Dat hou je alleen vol als je gepassioneerd bent. We zijn altijd op zoek naar helpende handen, maar de mensen blijven makkelijker voor hun tv zitten dan hun handen uit de mouwen te steken.'

'Ook gewoon op café gaan, neemt af. Mensen zijn te veel luxe gewend: een laptop, een gsm, noem maar op. Al die communicatieluxe geeft een vals sociaal gevoel. Waar is het echte contact tussen de mensen? Voor mij is dat samen komen en met elkaar praten, in het verenigingsleven actief zijn, op café gaan, naar de kermis. Facebook is niet aan mij besteed. Ik wil mijn leven niet virtueel vertellen maar in het echt. Ik heb een e-mailadres voor de zaak, maar niet voor mij persoonlijk. Ik heb een gsm en dat vind ik erg genoeg. Waar is de tijd dat we op een bepaald uur onder de kerktoeren afspraken? Ik denk dat er een tegenbeweging zal komen. Mensen hebben nu eenmaal nood aan echt sociaal contact. Ik merk bij de jongere generatie in de voetbalclub dat ze sociaal contact toch belangrijk vinden. Er is nu een supportersclub opgericht door 25-ers en een team van zondagsreserven. Uiteindelijk zoeken mensen elkaar toch op.'

tekst Joris Herpol ■ foto Filip Claessens

i In onze rubriek **deketting** laten we elke maand een bekende of minder bekende inwoner uit de Rand aan het woord over de dingen die hem of haar bezighouden. Hij of zij duidt de volgende randbewoner aan die de ketting voort mag zetten.

inhoud

AGENDA BINNENIN

13

Bij Rie van Pol
**Echte gasten,
volle glazen**

28

10

12

22

04
**Het kanaal
wordt aangepakt**

Wie geregeld aan het kanaal komt, de waterweg die van zuid naar noord door de Rand loopt en die dwars door Brussel snijdt, merkt dat er allerhande grote werken plaatsvinden. Ten noorden van Brussel vooral ten behoeve van de industrie en de

DE bewoning, ten zuiden om overstromingen te voorkomen.

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 188.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofdredactie** Geert Selleslach | **Eindredactie en coördinatie** Ingrid Laporte | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en David Legréve | **Druk** Dessain, Mechelen | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, e-mail randkrant@derand.be, website www.randkrant.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, Departement Diensten voor Algemeen Regeringsbeleid, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | Uit in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

23
**Eerlijke handel
op lokaal niveau**

Zeven van de negentien gemeenten in de Vlaamse Rand hebben de titel van fairtradegemeente op zak. De twaalf andere randgemeenten zijn nog geen echte fairtradegemeenten, maar hier en daar worden allerhande acties ondernomen om de campagne te steunen.

26
Gemeenschapszin delen

Wie Tsjechië zegt, zegt Praag, een geweldige metropool en toeristische trekpleister. Wat is de aantrekkingskracht van deze stad? Haar rijke geschiedenis? De dynamiek van een nieuwe generatie? Bij het

DE Tsjechisch Centrum in Brussel kennen ze het antwoord.

02 ■ deketting

06 ■ vanassetotzaventem

09 ■ mijngedacht

16 ■ bouwwerk

24 ■ opstap

25 ■ dekijker

26 ■ natuurlijk

29 ■ kwestievansmaak

30 ■ oogvoorderand

32 ■ gemengdegevoelens

Het kanaal wordt aangepakt

Wie geregeld aan het kanaal komt, de waterweg die van zuid naar noord door de Rand loopt en die dwars door Brussel snijdt, merkt dat er allerhande grote werken plaatsvinden. Ten noorden van Brussel vooral ten behoeve van de industrie en de bewoning, ten zuiden om overstromingen te voorkomen.

TEKST Joris Herpol ■ FOTO Filip Claessens

In Brussel verandert de kanaalzone in snel tempo. Ook in de Rand wordt er fors geïnvesteerd om het kanaal veilig en aantrekkelijk te maken. Zo besteedde de Afdeling Zeekanaal van het Agenstchap Waterwegen en Zeekanaal vorig jaar liefst 31,3 miljoen euro aan onderhouds-, bagger- en investeringswerken. Voor dit jaar is zowat hetzelfde bedrag (31,1 miljoen euro) opzij gelegd. Grote investeringen, misschien niet altijd onmiddellijk zichtbaar, maar noodzakelijk voor de economische, toeristische- en woonfunctie in de kanaalzone in de Vlaamse Rand.

‘De investeringen in waterwegen en het Zeekanaal kan je moeilijk per deelgebied opsplitsen. Werkzaamheden gebeuren in fases. Dat zijn vaak grote projecten die een regio overstijgen’, zegt Kevin Polfliet, communicatieverantwoordelijke van Waterwegen en Zeekanaal NV afdeling Zeekanaal. ‘De regio van de Vlaamse Rand, waar RandKrant verschijnt, kunnen we in twee delen: het Zeekanaal Brussel-Schelde en het Kanaal naar Charleroi. Het Zeekanaal loopt in de Rand door Vilvoorde en Grimbergen. Het Kanaal naar Charleroi passeert in Lembeek, Halle, Lot, Sint-Pieters-Leeuw en Ruisbroek. We werken aan het kanaal om het attractief te maken voor de economie, het toerisme en de woongelegenheden. Dat loont. Het scheepvaartverkeer is de laatste jaren fors toegenomen. Op het zeekanaal Brussel-Schelde steeg de trafiek in één jaar van 10,66 naar 10,88 miljoen ton, een stijging van 2,04%. Op het kanaal naar Charleroi steeg de trafiek met 13,71%, van 2,47 naar 2,8 miljoen ton.’

Zeekanaal Brussel-Schelde

Ten noorden van Brussel doet het Zeekanaal Brussel-Schelde eerst Vilvoorde aan. ‘Daar

komen we op de plek waar het nieuwe stadsdeel Vier Fontein en wordt gerealiseerd.’ De projectnaam Vier Fontein verwijst naar de voormalige fontein die daar meer dan vierhonderd jaar geleden stond en werd opgericht na de aanleg van het kanaal in 1561. De fontein had vier spuigaten en voorzorg de toenmalige scheepvaart in drinkwater. Omdat de schippers bij het naderen van de fontein maar drie van de vier stralen konden zien, werd het park aan de andere zijde van het kanaal Drie Fontein en gedoopt. In Vier Fontein komt een nieuwe woonwijk met 950 wooneenheden, 5.000m² kantoorruimte, een nieuwe school en buurtwinkels. ‘Waterwegen en Zeekanaal zal een beweegbare fiets- en voetgangersbrug over het kanaal realiseren, een verbinding van Vier Fontein en met Drie Fontein en. Het voorontwerpdossier is in de maak en er wordt overlegd met de stad Vilvoorde. De timing is nog niet duidelijk, maar de brug staat wel op het investeringsprogramma. Welk type van brug

We werken aan het kanaal om het attractief te maken voor de economie, het toerisme en de woongelegenheden.

er komt, wordt nog onderzocht. Het hele project kadert ook in het recreatieve fietsnetwerk dat de basiliek in Vilvoorde met de basiliek in Grimbergen verbindt.’

‘Een tweede belangrijk project in Vilvoorde is Watersite, waar we een brug over de Zenne bouwen. De werf is opgestart en zal binnen een jaar zijn afgewerkt. De vernieuwde oevers van de Zenne en de aanleg van het nieuwe plein aan de Broekstraat worden in januari 2015 opgestart, het einde van deze werken is gepland in september 2015. Inmiddels wordt er ook aan de fameuze Marina gebouwd, een aanlegplaats voor de pleziervaart met onder andere jachten, waarmee we het toeristische aspect willen promoten. Die Marina zou tegen Pasen van dit jaar in gebruik moeten worden genomen. Verdere projecten in Vilvoorde zijn de aanleg van de kadeboulevard en een wandelboulevard langs de Steenkaai die we willen doortrekken tot aan het viaduct. De verdere aanleg van de boulevard volgt het ritme van het optrekken van de gebouwen. Eandis trekt

nog voor de zomer 2014 kabels en leidingen’, blikt Polfliet vooruit.

Verbrande Brug

Even verderop gaat het Zeekanaal richting Grimbergen. Daar zijn er andere werken aan de gang. ‘Aan de Verbrande Brug worden momenteel een aantal onteigende woningen langs de Epegemsesteenweg en de Oostvaardijk afgebroken. In de Broekstraat worden eveneens nog enkele aangekochte gebouwen platgelegd. Normaal zou deze klus eind april geklaard moeten zijn. Het uiteindelijke doel is om hier op termijn watergebonden bedrijfsactiviteiten te ontwikkelen. De woonfunctie zal er uitdoven.’

Ook op andere plaatsen in Grimbergen pakt Waterwegen en Zeekanaal de oevers van het kanaal aan. ‘We hebben al 2,5 km kade vernieuwd; de komende jaren resten er ons nog 3 km. De oevers worden, afhankelijk van de plaats, vernieuwd met beton om het wegspoelen te verhinderen of omwille van milieuvriendelijke redenen. Het jaagpad is vernieuwd en er zijn opstappen gemaakt voor reeën die in het kanaal zijn gesukkeld. Via de opstappen verhinderen we dat ze verdrinken.’

Kanaal Brussel-Charleroi

Op het kanaal naar Charleroi krijgt de modernisering van de doortocht in Halle vanaf dit jaar concreet vorm. ‘Binnenkort onderteekenen we een overeenkomst met de stad Halle waarin de principes van de aanpassingswerken van de kanaal doortocht in Halle worden verankerd. Het stadsbestuur heeft een voorkeurscenario om twee nieuwe bruggen en een nieuwe Bospoortbrug aan te leggen. Op het terrein zal dit jaar over 300 meter een nieuwe recheroever aangelegd worden onder de spoorwegbruggen in Halle, waardoor de huidige vernauwing van het kanaal onder de bruggen aan een zijde wordt weggevoerd. Dit jaar wordt ook, in samenwerking met het Waterbouwkundig Labo, een detailstudie uitgevoerd naar de positionering van de nieuwe sluis en de oevers en wordt de waterbalans van een verbreed kanaal onderzocht. Door de verbreding van het kanaal en de bouw van grotere sluisen zal er meer water nodig zijn bij de versassing.’

‘Wat staat er nog te gebeuren? In het kader van de modernisering van het kanaal naar Charleroi zal de ontwerpstudie worden aanbesteed voor de bouw van de nieuwe brug-

gen in Halle. De nieuwe Bospoortbrug wordt een beweegbare brug voor fietsers en voetgangers. De Zuidbrug en de Nederhembrug worden vaste bruggen met een doorvaarthoogte van zeven meter. Ten slotte zal een ontwerpstudie worden opgestart voor de bouw van een nieuwe Zenneduiker en zal in aansluiting op de vernieuwing van de doortocht in Halle de aanbestedingsprocedure worden gestart voor een gelijkaardige streefbeeldstudie op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw, Lot en Drogenbos.'

Water beheersen

Een deel van de werken ten zuiden van Brussel zijn waterbeheersingswerken. 'Hoewel er geen tij is op een kanaal is er ten zuiden van Brussel toch een zone die gevoelig is voor overstromingen', zegt Polfliet. 'Zo werd ter hoogte van de Molens in Ruisbroek de vernieuwing van een deel van de kanaaloever afgerond. De oever, die hier vanwege de vroegere bedrijfsactiviteiten van de Molens lager was om dienst te doen als laad- en loskade, werd bij de vernieuwing verhoogd met een damwand van 85 cm. Zo zou de nabij gelegen woonwijk beter beschermd moeten zijn tegen wateroverlast zoals die zich voordeed in november 2010. Bij de heraanleg van het jaagpad werd rekening gehouden met de karaktervolle oude bedrijfsgebouwen. Het gebruik van kasseien bij de afwerking van deze 200 meter lange kade zorgt voor een aparte uitstraling en biedt de buurtbewoners een aangename pleisterplaats langs het water.'

'Om wateroverlast te voorkomen investeerde Waterwegen en Zeekanaal ondertussen ook op andere plaatsen langs het kanaal naar Charleroi. Zo werden de schuiven van de afvoerriolen van de sluisen aangepast om waar nodig meer water te kunnen afvoeren, en wordt momenteel een automatisch peilregelingssysteem uitgewerkt dat de waterstanden op het kanaal 24 uur op 24 zal monitoren. Zo kunnen we bij noodsituaties sneller ingrijpen. De afstandsbediening van de sluisen op het kanaal naar Charleroi en de automatisering van de waterpeilregeling kosten in totaal zo'n 2,1 miljoen euro exclusief btw', besluit Polfliet. Verder is er ook een studie uitgevoerd die de basis zal vormen voor het overleg met de verschillende betrokken organisaties in de drie gewesten om overstromingen en watersnood preventief aan te pakken.

DE Es passiert was am Kanal

Wer sich regelmäßig an den Kanal begibt, diese Wasserstraße, die den Rand von Süden nach Norden durchquert und auch quer durch Brüssel verläuft, bemerkt, dass dort vielerlei große Arbeiten verrichtet werden. Nördlich von Brüssel vor allem für die Industrie und das Wohnungswesen, südlich zur Vermeidung von Überschwemmungen. Es wird dort erheblich investiert, letztes Jahr rund 31,3 Millionen Euro

für Instandhaltungs-, Bagger und Investitionsarbeiten. Für dieses Jahr ist etwa der gleiche Betrag bereitgestellt worden. 'Im Vlaamse Rand arbeiten wir am Kanal, um ihn für die Wirtschaft, den Fremdenverkehr und das Wohnungswesen sicher und attraktiv zu machen', sagt Kevin Polfliet, Kommunikationsverantwortlicher bei der Agentur Wasserstraßen und Seekanal Abteilung Seekanal.

Lofts in oude brouwerij

DILBEEK In de Dilbeekse deelgemeente Schepdaal wordt de oude brouwerij De Troch op de hoek van de Ninoofsesteenweg en de Jan De Trochstraat binnenkort verbouwd tot een complex met vijf lofts. 'De zogenaamde Kleine Spanuit is meer dan honderd jaar oud en staat al een hele tijd leeg. Eerst waren er plannen om er acht appartementen van te maken, maar daar was niet genoeg ruimte voor', legt schepen Elke Zelderloo (CD&V) uit. 'Het plan is nu aangepast naar vijf ruime lofts. Het schepencollege heeft daarvoor het licht op groen gezet. We zijn blij dat de kogel eindelijk door de kerk is en het prachtig stukje erfgoed een nieuwe bestemming krijgt. Een deel van de brouwerij wordt afgebroken, maar het meest authentieke deel blijft bewaard. We voeren momenteel ook gesprekken met investeerders over de nabijgelegen brouwerij Eylenbosch. Ook dat mooi stukje industriële geschiedenis staat al lang te verkommen. We hopen dat we daar op korte termijn een nieuwe bestemming aan kunnen geven.' ■ TD

Boeken aan huis

SINT-PIETERS-LEEUEW Mensen die minder mobiel zijn, kunnen in Sint-Pieters-Leeuw een beroep doen op de *Bib aan huis*. De dienst levert boeken aan huis bij ouderen, zieken en mindervaliden, die de verplaatsing naar de bibliotheek niet kunnen maken. 'Alle inwoners van onze gemeente moeten gebruik kunnen maken van de bibliotheek, ook als ze zelf niet naar het bibliotheekgebouw kunnen komen', zegt schepen Gunther Coppens (N-VA). De Bib aan huis levert gratis boeken, tijdschriften, cd's of dvd's bij onze minder mobiele inwoners. Het geheel wordt gecoördineerd door de bibliotheek, maar het zijn vrijwilligers die het uitgeleende materiaal maandelijks thuis leveren en ophalen. Tijdens een eerste bezoek is er een kennismakingsgesprek met een medewerker van de bibliotheek. Op dat moment kan je aangeven welke boeken en onderwerpen jou voorkeur genieten. De dienstverlening is er voor alle inwoners van Sint-Pieters-Leeuw en gratis. Je moet enkel lid zijn van de bibliotheek.' ■ TD

Zoniënwoud in oude kaarten

HOEILAART In de inkomhal van het Algemeen Rijksarchief in Brussel kan je sinds kort de gerestaureerde 350 jaar oude wandkaart van het Zoniënwoud bewonderen. Naar aanleiding daarvan verscheen het kaartenboek *Het Zoniënwoud in kaart gebracht*. In het boek van uitgever Marc Carnier en Pierre-Allain Tallier wordt de monumentale kaart in 35 detailplaten afgebeeld. De afbeelding van de Brusselse schilder Ignace Vander Stock is gebaseerd op een landmeting uit de jaren

1630. In de kaart zitten belangrijke historische gegevens verwerkt die de evolutie van het woud schetsen. Zo blijkt dat het jachtbos van de hertog van Brabant tijdens de periode van de Spaanse Habsburgers maar liefst 25.000 ha groot was. Vandaag rest er nog 4.400 ha. ■ TD

i Meer informatie over het boek *Het Zoniënwoud in kaart gebracht* vind je op www.zoniënwoud.be of www.arch.be

demaand ▶

Infrabel start nog dit jaar met de modernisering van het treinstation van **Vilvoorde**. ▶ De intercommunale Incovo heeft vorig jaar in Londerzeel, **Machelen**, **Meise**, **Vilvoorde** en Zemst liefst 2.583 sluikstorten, goed voor 351 ton afval, opgeruimd. ▶ In heel wat vijvers in **Buizingen** en **Huizingen** veroorzaken Canadese

ganzen overlast. ▶ Met de toekenning van een subsidie van 900.000 euro is een belangrijke stap gezet in de restauratie van de hoeve van kunstschilder Felix De Boeck in **Drogenbos**. ▶ Zo'n tienduizend vliegfanaten en nieuwsgierigen bezochten de eerste luchtvaartdag van Brussels Airport in **Zaventem**. ▶ De toren

van de beschermde Sint-Pieterskerk aan de Rink in **Sint-Pieters-Leeuw** wordt gerestaureerd. ▶ Het gemeentebestuur van **Sint-Pieters-Leeuw** wil samen met het Brussels Gewest het verkeer op de Bergensesteenweg vlotter laten verlopen door enkele maatregelen uit te werken. ▶ In de politiezone Rode (**Sint-Genesius-Rode**,

Bedrijven dienen klacht in tegen belasting

BEERSEL Vier bedrijven uit Beersel hebben bij het Agentschap Binnenlands Bestuur een klacht ingediend tegen de nieuwe bedrijfs- en tonnagebelasting die de gemeente wil invoeren. Het gaat om warenhuisketen Colruyt, afbraak- en recyclagebedrijf Amacro, autohandel Car Park en transportbedrijf Johnny Limbourg. Eind vorig jaar kwam het gemeentebestuur op de proppen met een aantal nieuwe belastingen. Een van de belastingen is die op vrachtvervoer. Per ton voor elke laad- en losbeurt moeten Beerselse bedrijven tien cent betalen. 'De belasting betekent voor ons een zodanige meerkost dat een reactie niet kon uitblijven', klinkt het bij Colruyt. 'We investeren

hier en creëren werkgelegenheid en dan worden belastingen in het leven geroepen die ons naar elders verjagen. Dat kan niet de bedoeling zijn.' Het gemeentebestuur ontkent dat het om een pestbelasting gaat. 'Vrachtwagens zorgen voor druk op de mobiliteit en het milieu. Daarin moet een evenwicht komen', meent schepen Eddy Deknopper (CD&V). Het gemeentebestuur heeft intussen rond de tafel gezeten met de lokale afdeling van zelfstandigenorganisatie Unizo. Volgens Deknopper was het een constructief gesprek, maar over de inhoud wil hij niets kwijt. De gouverneur heeft de beslissing van de gemeente onder tusschen geschorst. ▀▷

Veel kantoren staan leeg

VLAAMSE RAND De blijvende leegstand van kantoren in Brussel en de Vlaamse Rand is onrustwekkend. Dat blijkt uit een nieuwe studie van de Brusselse overheidsdienst voor stedelijke ontwikkeling. 'In Brussel is de leegstand licht gedaald tot 8%', zegt Julien Meganck van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Brussel (GOMB). 'De Vlaamse Rand doet het heel wat slechter. Daar zitten we met een leegstand van meer dan 30%. Vooral rond de luchthaven, waar driekwart van alle kanto-

ren in de Vlaamse Rand is gevestigd, is de leegstand onrustwekkend. Opvallend is ook dat twee derde van de leegstaande kantoren al drie jaar niet verhuurd of verkocht zijn. In Brussel is de leegstand gedaald omdat heel wat kantoren omgevormd zijn tot woningen. Jammer genoeg is iets gelijkaardigs in de Rand niet zo evident. De kantoorgebouwen liggen er vaak ver weg van winkels, scholen en openbaar vervoer. Daardoor zijn het geen aantrekkelijke plaatsen om te wonen.' ▀▷

Linkebeek en Drogenbos steeg de criminaliteit vorig jaar van 1.666 naar 1.706 geregistreerde feiten of +2,4%, waarvan zowat de helft diefstallen. ▀ Nog in de zone Rode zijn vorig jaar 260 ongevallen geregistreerd tegenover 282 in 2012. ▀ **Overijse** wil in 2015 een nieuwe sporthal bouwen. ▀ De deputatie van de

provincie Vlaams-Brabant keurt het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan *Uitbreiding scholen* van **Hoeilaart** goed, waardoor de Sint-Clemensschool en school Het Groene Dal kunnen uitbreiden. ▀ Het gemeentebestuur van **Tervuren** roept de inwoners op om een voorstel in te dienen voor een naam voor het nieuw

administratief centrum en vrijetijdscentrum op de site van de Moestuin. ▀ In **Tervuren** heeft The British School of Brussels een bouwvergunning op zak om haar nieuwe sportcampus, inclusief zwembad, te bouwen en het hoofdgebouw te renoveren. Kostprijs: 25 miljoen euro. ▀ De provincieraad van

Vlaams-Brabant keurt een nieuw subsidiereglement goed voor duurzame klimaat- en milieuprojecten in scholen, gemeenten, middenveldorganisaties en bedrijven. Daarvoor wordt zo'n half miljoen euro uitgetrokken. ▀ Een projectontwikkelaar dient een verkavelingsaanvraag in om op de weilanden achter

Plannen Heizel worden concreter

LAKEN Het Brussels Gewest en de stad Brussel hebben onlangs de concrete plannen uit de doeken gedaan van Neo, het grote ontwikkelingsproject op het Heizelplateau. Het project is een publiek-private samenwerking en zal in drie fases worden uitgevoerd. In een eerste fase wordt er werk gemaakt van een winkelcomplex met 150 handelszaken, bijna 600 ecologische woningen, een aantal crèches en eventueel een rusthuis. In diezelfde fase komt er een nieuwe bioscoop die op termijn de huidige zalen van Kinopolis moet vervangen, nieuwe indoor- en outdoor recreatie en ondergrondse parkings.

De eerste spadesteek voor het winkelcentrum wordt in 2017 verwacht, in de hoop het gelijkaardige Uplace in Machelen in snelheid te pakken. In een tweede fase wil men een internationaal congrescentrum bouwen dat plaats biedt aan 5.000 deelnemers, met daarbij een luxehotel met 250 kamers. De derde en laatste fase omvat nog eens 200 woningen en eventueel een extra hotel. Blikvanger wordt volgens de initiatiefnemers de openbare zwembad, waarvoor 10 miljoeneuro wordt uitgetrokken en die gevuld zal worden met opgevangen regenwater. ■ TD

Recht spreken in krot

ZAVENTEM Er komt schot in de zaak van het bouwvallige vrederecht in Zaventem. Een paar weken geleden trok vrederechter Erik Dierickx aan de alarmbel. Het gebouw van het vrederecht langs de Vilvoordelaan staat zowat op instorten. 'Delen van het plafond komen naar beneden, er is geen verwarming, de elektriciteit is niet veilig. Sinds november huurt Justitie een nieuw gebouw langs de Leuvensesteenweg, maar daar is de bekabeling nog niet in orde en dus kunnen we niet verhuizen.' De noodkreet van Dierickx in de media miste zijn effect niet, want een week later kwam het nieuws dat de bekabeling zo snel mogelijk geplaatst zal worden en het vrederecht in de loop van april kan verhuizen naar de Leuvensesteenweg. Intussen zegt ook Gilbert Putteman, vrederechter van Vilvoorde, dat de toestand van de infrastructuur te wensen overlaat. 'Ons gebouw is in slechte staat, mindervaliden die hun dossier willen inkijken, moeten we naar boven dragen omdat er geen lift is. Ook wij wachten al jaren op een nieuw gebouw. Ons geduld raakt stilaan op.' ■ TD

Winkels op oude Volvo-site

SINT-GENESIUS-RODE De oude Volvo-site op de grens van Sint-Genesius-Rode en Alsemberg krijgt deze zomer eindelijk een nieuwe toekomst. Langs de Steenweg op Halle gaan zes nieuwe winkels open. 'In totaal gaat het om 3.800 m² winkeloppervlakte. Vier ketens, JBC, Brantano, Bel&Bo en Action, openen hier een vestiging en er komen ook twee kleine winkels', vertelt projectontwikkelaar Peter De Roo. De opwaardering van de Volvo-site heeft lang op zich laten wachten. Veel had te maken met de verkeersafwikkeling. 'De oorspronkelijke bouwaanvraag moest aangepast worden. Eerst was er een inrit voorzien naast de huidige Colruytwinkel, maar om het sluijverkeer tussen de Brusselsesteenweg en de Steenweg op Halle te vermijden, zullen er enkel voetgangers en fietsers toegelaten zijn.' Het winkelcomplex opent tegen de zomer de deuren en is goed voor vijftig nieuwe banen. ■ TD

de sporthal in **Groot-Bijgaarden** tussen de Brusselstraat, de Taaiboornstraat en de Kasteellaan honderd wooneenheden te bouwen. ► **Machelen** beslist om een groene zone onder de vorm van buurtparken te ontwikkelen langsheen de Woluwelaan tussen de vijvers Donjon en de Villastraat. ► In Vlaams-Brabant zijn er momen-

teel 14.000 cursisten, waarvan tweederde uit het arrondissement Halle-**Vilvoorde**, ingeschreven voor de lessen Nederlands. Daarvan zijn er 1.120 laaggeschoolden en analfabeten die de alfabetiseringscursus volgen. 18% van de inschrijvingen voor de alfabetiseringscursus komt uit **Vilvoorde**, **Machelen** en **Diegem**, 10% uit Halle en

Buizingen, 7% uit **Asse**, **Zellik** en **Dilbeek**. ► **Wemmel** en **Grimbergen** vragen aan het Vlaams Gewest om de Romeinsesteenweg over te nemen. Deze steenweg ligt ook voor de helft op het Brussels Gewest en heeft volgens hen een bovengemeentelijk karakter. ► Op de Pelikaanberg op het grondgebied van **Sint-Pieters-Leeuw**

en Pepingen komt een tweerichtingsfietspad. Zo kunnen fietsers comfortabel rijden tussen Halle en Elingen. ► Het gemeentebestuur van **Asse** keurt de plaatsing van vier windturbines in de industriezone van Mollem goed. ► Buurtbewoners van de Dikkemeerweg en Duvelsborreweg in **Dworp** reageren verbolgen op het kaalkappen van

Nieuwe welzijns-campus

WEMMEL Het OCMW van Wemmel investeert fors in een nieuwe welzijns-campus aan de Residentie. De 156 seniorenflats worden gerenoveerd en naast de Residentie komt er een nieuwbouw, waar ook de nieuwe bibliotheek een plaats krijgt. De welzijns-campus zal een U-vorm hebben, met in het midden zoveel mogelijk groene ruimte. Alle diensten van het OCMW zullen samen zitten aan de Prins Boudewijnlaan. De renovatie van de 156 seniorenflats zal twee jaar duren. Het OCMW neemt tegelijk het beheer over van de seniorenflats. De nieuwe welzijns-campus is goed voor een investering van 4,7 miljoen euro. ■ TD

i

Joris Hintjens was vijftien jaar journalist. Ondertussen is hij elf jaar ontwikkelaar van windenergieprojecten en sinds zeven jaar randbewoner. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Dirk Volckaerts, Fatima Ualgasi en Tom Serkeyn de column *mijngedacht*

Appje

Beste lezer, ik zou snoeverig kunnen doen en in de mij gekende stijl fulmineren tegen de moderne tijd en het nastreven van materieel geluk, en dat het veel leuker is om een frisse boswandeling te ondernemen dan om weer een hele dag te verdoen achter een of ander computerscherm. Maar neen, vandaag ben ik deemoedig en geef ik toe, ik bezondig me vaak aan de lethargie van de online media en vermaak via een of andere tablet-app.

Maar goed, de lente begint, en het bos lonkt, en op zo'n dag kom je al eens op betoverende plekje, als je er tenminste in slaagt om die vermaledijde scherpjes even aan de kant te laten. Trek jouw wandelschoenen aan en stap eens naar de kapel van de Welriekende dreef. Als je de juiste weg zoekt: ze hebben daar een *appje* voor.

Knal op de grens van het Brussels Gewest en Vlaanderen, tussen Bosvoorde en Hoeilaart, staat de kapel van Onze Lieve Vrouw van Willericken. Elk jaar is er een bedevaart naar de kapel; de geschiedenis van de kapel gaat terug tot de 15e eeuw. Toen al kwamen mensen aan Onze Lieve Vrouw van Willericken bidden om de koorts van zieke geliefden te genezen. Het is niet onwaarschijnlijk dat er, veel eerder al, een Keltische *koortsboom* stond, een oude eik of lindeboom, waar een lapje stof uit de kleding van een zieke aan de boom werd gehangen om zijn koorts te genezen. Vroeger een lapje stof, of een kaarsje aan de voeten van Maria op zoek naar goede raad bij een zieke. Nu hebben we daar een *appje* voor.

De Willerickendreef, of de Welriekende dreef, werd in heel Vlaanderen vanaf de jaren 1980 beroemd omwille van een heel ander soort koorts: de verkeersfiles. Niemand die

wist waar hij lag, die welriekende dreef, maar het was daar dat de ochtendlijke files voor het eerst werden waargenomen. Vandaag beginnen die ochtendlijke files al een heel eind vroeger op de dag en verder weg van Brussel; in de buurt van Waterloo meestal. De naam van de welriekende dreef verdween terug waar ze eeuwen lang gezeten heeft: in de hoofden van de streekbewoners, heemkundige kringleden en vereerders van Maria. En voor de informatie over verkeersellende: daar hebben we nu een *appje* voor.

We kunnen niet ontkennen dat die naam van Welriekende dreef een zekere poëzie in zich draagt. Menig Vlaamse kunstenaar heeft zich laten verleiden tot het bezingen van die welriekende Maria. Nu ja, het is niet Maria die zo heerlijk geurt, het zijn de bossen eromheen, of, volgens sommigen, de engelen die rond Maria fladderen, die die hemelse geur verspreiden.

Rik Wouters heeft een mooi olieschilderij gemaakt van de kapel. Felle kleuren blauw en geel, tegen een achtergrond van bronzen en koperen herfstkleuren van het bos.

Herman Teirlinck heeft haar ontstaan beschreven in het naar mijn smaak onleesbare *Het gevecht met de engel*, en Hugo Claus heeft in zijn gedicht *Behoud de begeerte*, de welriekende dreef in verband gebracht met de anatomie van zijn geliefde. De sloeber! Of is dat mijn eigen onkuise interpretatie? En ja, ook om dat soort welriekende dreven te vinden, hebben we nu een *appje*.

TEKST Joris Hintjens ■ FOTO Filip Claessens

i

Reacties? Mail naar randkrant@derand.be

het talud aan de Solheide. ► De gemeenteraad van **Dilbeek** neemt de nieuwe raadszaal in het gerenoveerde gemeentehuis in gebruik. ► **Asse** besteedt de afvalophaling uit aan de intercommunale Haviland. ► Nog voor de zomer zal de politie in **Merchtem** verhuizen naar het August Deboeckhuis aan de Reedijk. ■ JH

Ish Ait Hamou

‘Zolang ik iets te vertellen heb, zal ik dat doen’

Verhalen vertellen. Dat is wat Ish Ait Hamou uit Vilvoorde al doet van toen hij dertien was. Hij vertelt verhalen in dans, in filmbeelden, in woorden. Afgelopen winter verscheen zijn debuutroman *Hard hart*.

TEKST Ines Minten ■ FOTO Filip Claessens

Ish Ait Hamou is bij het grote publiek vooral bekend als choreograaf en jurylid van het populaire tv-programma *So you think you can dance*, maar hij is veel meer dan dat. Vijf jaar zat hij met het basisidee voor *Hard hart* in zijn hoofd. Net geen drie jaar heeft hij aan het boek geschreven. ‘Pas wanneer je het eerste gedrukte exemplaar in je handen houdt, dringt het tot je door dat je een boek hebt geschreven. Ervoor zit

je aan je computer, stuur je het manuscript naar een uitgever en volgen er e-mails en besprekingen, maar je hebt nog altijd niks in handen. Pas toen ik dat bruine pakje in mijn brievenbus vond en het boek kon vastpakken, bestond het echt.’

Liefde en fouten

Hard hart gaat over liefde in al haar vormen, maar evenzeer over fouten maken en hoe je

daar als mens mee omgaat. ‘Goed en kwaad zitten in elke mens’, vindt Ait Hamou. ‘Misschien heeft iemand veel goeds gedaan in zijn leven, maar één kapitale fout gemaakt? Of misschien maakt iemand fouten aan de lopende band en doet hij dan plots iets fundamenteel goeds. Wat weegt door? Hoe sta je daar tegenover? Het leven gaat door, maar hoe pak je het aan? Ik vond dat heel mooie thema’s om een verhaal over te schrijven. Ik wil mijn lezers ook aan het denken zetten. Hoe zou jij omgaan met de fouten die de personages maken?’

Verplicht reizen

Na *Hard hart* heeft Ait Hamou de smaak van het schrijven te pakken. ‘Momenteel schrijf ik aan mijn tweede roman. Iets helemaal anders. Het wordt een avonturenroman over een jonge kerel die ik volg tot hij een oude man is.’ Dit voorjaar is hij van plan om voor het boek te gaan reizen. ‘Het personage legt een bepaald parcours af en dat wil ik zelf ervaren: rondkijken, mensen ontmoeten, het landschap ontdekken. Ik reis graag, dus als ik het nieuwe boek daarvoor als excuus kan gebruiken, zal ik het zeker doen. (lacht) Dat boek wordt de komende tijd een belangrijk deel van mijn leven. Het is opnieuw een verhaal dat me blij maakt en dat heel mooi kan worden als ik het goed uitgeschreven krijg.’

Vilvoorde

Ait Hamou is geboren en getogen in Vilvoorde. ‘Ik heb altijd graag in Vilvoorde gewoond en ik ben niet van plan hier weg te gaan. Mocht ik toch ooit verhuizen, dan zal het naar het buitenland zijn; ergens waar het lekker warm is, want ik zie geen enkele reden om bijvoorbeeld naar Brussel, Leuven of Gent te verhuizen. Ik ken hier alles, het is klein, gezellig en de stad is de laatste jaren mooier geworden. Ik beschouw Vilvoorde als het verlengde van mijn huis.’

‘Toen ik kind was, woonden er heel veel jongeren in Vilvoorde en we maakten altijd veel plezier. Ik ben de jongste van vier. Mijn broers speelden als tieners met hun leeftijdgenoten voetbal in het park. Voetbalwedstrijden organiseerden ze, hele zaterdagmiddagen lang. Mijn vrienden en ik mochten nog niet meedoen, omdat ze ons te klein vonden, maar we gingen wel elke

keer kijken. En dus wilden wij vooral één ding: groot en goed worden om met hen mee te kunnen doen.'

Taalrijkdom

Zijn broers (één van hen is acteur Mounir Ait Hamou, vooral bekend van de film *Les Barons*) gingen zoals de meeste jongeren uit hun buurt naar een Franstalige school in Haren. 'Maar vlak voor ik naar school zou gaan, werd de schoolbus afgeschaft. Mijn broers waren oud genoeg om alleen naar Brussel te gaan, maar mijn zus en ik moesten naar de Nederlandstalige school in Vilvoorde.' Ait Hamou deed het goed op school, maar hij vond het saai. 'Onlangs had ik het er met mijn moeder over. Tot dan realiseerde ik me niet hoe erg ik ben geweest. Ik verzon constant excuses om niet te hoeven gaan: hoofdpijn, buikpijn. Op weg naar school liepen we voorbij het park en dan probeerde ik vaak weg te vluchten, zodat mijn moeder me moest achtervolgen. Op de schoolbanken zat ik vaak te dagdromen. Van zodra ik bezig was met breakdance en hiphop probeerde ik zelf rapteksten te schrijven.'

Korte verzen werden zinnen, zinnen werden verhalen. 'Op die manier vond ik schrijven leuk. Strafwerk of opstellen schrijven, vond ik helse opdrachten.' Vandaag is hij zijn moeder dankbaar voor haar schoolkeuze. 'Thuis spraken mijn ouders Frans en Marokkaans. Dankzij de school ken ik nu ook heel goed Nederlands. Zonder dat had ik bijvoorbeeld nooit jurylid bij *So you think* kunnen worden. Ik heb ook een jaar via een uitwisselingsproject in Amerika gestudeerd, wat mijn Engels dan weer enorm vooruit heeft geholpen. Mijn Duits klinkt momenteel à la Jean-Marie Pfaff, maar laat mij een tijdje in Duitsland en het komt terug goed. Al die talen zorgen soms voor een raar accent en gekke zinnen. Soms gooi ik mijn talen een beetje door elkaar, maar veel van de jobs die ik ooit als choreograaf heb gekregen, kwamen er mede dankzij mijn talenkennis. Om interessante opdrachten te krijgen, moet je niet alleen goed zijn in wat je doet, ook het sociale aspect speelt een rol. Soms geven mensen je naam door aan anderen. Zulke gesprekken gaan niet uitsluitend over kwaliteit. *Hij is ook een toffe en respectvolle kerel*, zeggen ze erbij. En dat bereik je door taal: je moet kunnen communiceren met de mensen.'

Een beetje cool

Toen Ait Hamou twaalf of dertien was, zag hij op tv een clip van Run-DMC. 'Van het nummer *It's Like That*', vertelt hij. Daarin probeert een groep meisjes-breakdancers een groep jongens te overtreffen en vice versa. 'En dan zijn er zo van die dingen die je probeert na te doen en die meteen lukken. Bij mij lukte dat met bepaalde bewegingen uit de breakdance. Ik voelde mij cool en wou meer.' Hij ontdekte dat een familievriend ook breakdance deed en dus richtten ze samen een crew op. 'Van de stad kregen we een zaaltje waar we een keer per week mochten dansen. We waren met zijn drieën en we probeerden van alles uit. Les hebben we nooit gevolgd. Nu lijkt dat een gek idee. Daar zit je met zijn drieën, je wil iets doen, maar je weet niet goed hoe. En dus keken we naar clips en naar video's van breakdancekampioenschappen en imiteerden we wat we zagen. Zo leerden we bewegingen te analyseren. Hoe breek je een beweging op in verschillende stukken die je nadien weer in elkaar zet? Daar heb ik veel van geleerd.' Er volgden kleine optredens, bijvoorbeeld op de Vilvoordse Jeugdtag. 'Er kwam een reportage op Ring-tv. Fantastisch.' De stad vroeg hen of ze breakdanclessen wilden geven aan andere jongeren. 'Dat waren heel mooie zaterdagen. We dansten heel de namiddag en kwamen 's avonds doodop thuis.' Zijn ouders vonden het allemaal prima. 'Stel dat ik op mijn zeventien had willen stoppen met school om danser te worden, dan had ik een probleem gehad. Maar ik ging naar school en deed het goed, dus lieten ze me in mijn vrije tijd mijn gang

gaan. Ze zagen ook dat ik er verantwoordelijker door werd. De kassa, de inschrijvingen, de lessen, omgaan met anderen, bespreken met de stad, ik kreeg de sleutel van de danszalen. Ik besefte het toen niet, maar van zulke verantwoordelijkheden leer je veel.'

Verhalen vertellen

Op zijn achttiende trok Ait Hamou als choreograaf naar Duitsland om voor Adidas te werken. 'Dat was stressen', lacht hij. 'Een vriendin van me werkte voor het agentschap dat de ploeg mocht samenstellen. *Ik ken een heel goede choreograaf*, zei ze. *Hij is net terug uit Amerika*. En dat terwijl ik superjong was, er nog veel jonger uitzag en puur voor mijn studie in Amerika was geweest ...' Eenmaal op locatie stond hij oog in oog met dansers van wie hij grote fan was en die hij nu leiding moest geven. 'Doe je voor als de persoon die ze denken dat je bent en ga ervoor', dacht hij. 'Gelukkig werd het een succes en mocht ik nog meer shows voor hen maken. Je ziet, een beetje bluf op tijd en stond kan geen kwaad.'

Hij danst, maakt choreografieën, is een geliefd jurylid. Vorig jaar maakte hij zijn eerste kortfilm, de tweede is zo goed als af. Zijn debuutroman ligt in de handel en de tweede staat op de rails. In één hokje kun je Ish Ait Hamou bezwaarlijk stoppen. 'Verhalen vertellen is de rode draad door alles wat ik doe', zegt hij. 'Ik denk eerst in beelden en probeer die dan zo goed mogelijk om te zetten in dans, film of tekst. Uiteindelijk draait het om verbeelding en de verhalen die daaruit voortkomen. Zolang ik iets te vertellen heb, zal ik dat doen, op welke manier dan ook.'

EN A storytelling string to his bow

Ish Ait Hamou from Vilvoorde started telling stories at the tender age of 13. He uses dance, film images and words to tell his stories. His first novel *Hard hart* was published last winter. Ait Hamou is primarily known to the general public as a choreographer and a member of the panel of judges on the popular TV programme *So you think you can dance*. However, he has

many more strings to his bow than that. 'Telling stories is the basis of everything I do. I think first of all in images and then try as best as I can to convert this into dance, film or a textual form. In the final analysis it is all about the imagination and the stories this creates. As long as I have something to say, I will continue to do so, in any way whatsoever.'

Hoefsmid Jean Peeters

Alleen de perfectie is goed genoeg

Hoefsmederij Peeters in Itterbeek. De deur van de smidse staat open. Een lichtbundel klaart de in duisternis badende straat op. In de schemering komt de hond des huizes mij tegemoet, gevolgd door hoefsmid Jean Peeters (75).

TEKST Jens De Smet ■ FOTO Filip Claessens

Ik leg het werk voor morgen al klaar. De hoefijzers zijn voor elk paard op maat gemaakt. Alleen de perfectie vind ik goed genoeg. Als jij schoenen koopt, heb je toch ook graag dat ze makkelijk zitten? De smidse in Itterbeek wordt in 1820 opgericht. Vele generaties zijn Jean voorgegaan. Voor hem begint alles wanneer hij op vier jaar tijd zowel zijn vader als zijn grootvader verliest. Vanaf zijn zeventiende is het aan Jean om de smidse voort te zetten.

Een schilderij in de woonkamer herinnert nog aan die tijd. 'Een klant schilderde het terwijl hij zijn paard liet beslagen. Ik sta er als jonge knaap op, samen met mijn ouders. De smederij-school in Anderlecht was een logische stap. Dat kon toen alleen als je vader ook een smid was. Daarna volgde ik nog een driejarige opleiding siersmederij. In het begin legde ik mij daar op toe. Tot rond 1965 her en der in de regio maneges als paddenstoelen uit de grond schoten.'

Niet zonder risico

Doordat hoefsmederij meer toekomst had, legde Peeters zich daarop toe. 'Vroeger besloeg

ik vooral werkpaarden. Paarden van de groentekwekers die met paard en kar naar de markt gingen. In de loop der jaren is dat veranderd naar hobbypaarden. Dat brengt ook een andere soort klant met zich mee. Die is vandaag veeleisender, terwijl hij volgens mij minder van het paard kent. Vroeger kwamen de eigenaars ook nog tot aan de smidse. Nu moeten wij tot bij de klant gaan om paarden te beslagen. En liefst zo snel mogelijk.' Dat dat niet altijd kan, komt door de perfectie die Peeters nastreeft. 'Je kan tegenwoordig paarden beslagen met ruwe hoefijzers uit de fabriek. Bij ons krijgt elk paard op maat gemaakte hoefijzers. Daarvoor gebruiken we nog altijd de traditionele werktuigen als hamer en aambeeld. Alleen slijp- en boormachines zijn er bijgekomen. Je moet fier zijn op je werk, zeker als het een oeroude ambacht is.'

Peeters is trots op zijn beroep, dat niet zonder risico is. 'Je moet rustig blijven en veel geduld hebben. Een paard voelt heel snel aan dat je angst hebt. En dat kan gevaarlijk zijn omdat je tijdens het beslagen onder het paard staat. Ik heb ooit mijn neus

gebroken toen ik een trap van een paard vol in het gezicht kreeg. Bovendien is het werk bijzonder belastend voor de rug. Hele dagen gebukt staan, dat kruipt in de kleren. Tot slot heb ik ook gehoorschade opgelopen door jarenlang met de smidshamer op hoefijzers te kloppen. Ik heb veel leerjongens gehad en één voor één heb ik ze er na enkele jaren de brui aan zien geven.'

Team met zoon en schoondochter

Halverwege het interview komt zoon Erwin binnen gewandeld. Hij heeft net enkele Arabische volbloeden bijgekapt. 'Een moeilijke klus, want dat zijn temperamentvolle dieren. Daarom heb ik liever niet te veel volk in de stal. Alleen de eigenaar en ik waren aanwezig. Maar meestal werken mijn vader, mijn vrouw en ik samen als een team.' Jean gaat verder: 'Tijdens het werk praten we nauwelijks. Iedereen weet perfect wat zijn of haar taak is. We zijn bijzonder goed op elkaar ingespeeld.' Het was overigens al lang duidelijk dat Erwin ooit zijn vader zou opvolgen. 'Van de paardenschommel van mijn zus heb ik ooit de poten afgezaagd om er hoefijzers op te bevestigen. Toen mijn vader mij de keuze liet tussen hoefsmederij of siersmederij, koos ik resoluut voor het eerste. Ik wou buiten bezig zijn met dieren.'

Dieren die beide hoefsmeden als de beste kennen. Jean: 'Ik denk dat ik elke pees van een paard ken. Na enkele seconden weet ik hoe een paard zal reageren. Die ervaring wil ik aan mijn zoon en schoondochter doorgeven. Voorlopig blijf ik meehelpen. Als ik een dag niet in de smidse ben geweest, begint het te knagen.'

FR La perfection et rien que la perfection

'Les fers sont réalisés sur mesure pour chaque cheval. Je n'accepte que la perfection. Lorsque vous achetez des chaussures, vous aimez aussi être à l'aise?', nous dit le maréchal-ferrant Jean Peeters d'Itterbeek. La forge a été créée en 1820 et a été transmise de génération en génération. 'Dans le passé, je ferrais surtout des chevaux de

trait. Au fil des années, j'ai opté pour les chevaux de loisirs.' Peeters est fier de son métier, qui n'est pas dénué de risques. 'Il faut rester calme et faire preuve de beaucoup de patience. Un cheval est très sensible lorsque vous avez peur. Ce qui peut être dangereux, car vous vous trouvez en-dessous du cheval pour le ferrer.'

AGENDA
APRIL
2014

Uit

in de Rand

Geschiedenis spookt

VA
RIA

Hoe brachten de vroegere bewoners van het kasteel van Gaasbeek

hun dagen door? Waarom vluchtte de illustere graaf Lamoraal van Egmond niet voor Alva? Wanneer besloot de familie Arconati-Visconti het bosrijke domein te schenken aan de Belgische staat? De performers van WildWorks lichten in het grensverleggend erfgoedproject *Once upon a castle* een tipje van de sluier op.

Theatrale ingrepen

'We hebben diep nagedacht over de rol die het kasteel van Gaasbeek in de toekomst zou kunnen spelen', zegt directeur Luc Vanackere. 'Over tentoonstellingen als werkmethode zijn we het allemaal eens. Maar naast de klassieke presentatie van werken zijn ook andere benaderingen mogelijk. In Engeland experimenteert WildWorks met theatrale ingrepen. Voor erfgoedgerelateerde sites wordt een dramaturgie bedacht. Ook ons kasteel verdient een dramaturgie.'

Bezoekers worden getraakteerd op live acteurs. 'Wij peilden naar de motieven van Egmond om hier te blijven. Zijn trouw aan de Spaanse koning Filips II werd niet beloond, maar gestraft met een onthoofding. Was hij een speelbal van het noodlot of werd hij berecht na een verkeerde interpretatie van zijn gedrag? Wat betekent die fatale afloop nu nog?'

Dromerige sfeer

Zowel binnen als buiten werden er geluids-omgevingen of *soundscape*s en lichtlandschappen of *lightscape*s ontwikkeld. Zo kan het dromerige karakter van de markies worden

opgeroepen. Je zou hem op dit vlak kunnen vergelijken met Rousseau of Voltaire. Het chaotische licht verwijst naar zijn verwarde geest. Opmerkelijk zijn een zwevend bed en een dwangbuis. Een juiste chronologie of een toespeling op de werkelijke samenhang moet je niet verwachten. WildWorks schudt het historische materiaal door elkaar. Het publiek wordt uitgenodigd om in dit verhaal mee te stappen. De performers lijken soms een Grieks koor te vormen. Iedere voorstelling is uniek, want de spelers en de geselecteerde historische elementen verschillen van dag tot dag.'

Het personeel is gekleed in de stijl van de televisieserie *Upstairs, downstairs*. De dienstmeisjes en helpers zien alles en leveren er commentaar op. Voor een brief moet een kalligrafische pen worden opgediept opdat de boodschap in schoonschrift kan worden neergeschreven. Bedden, die in een cirkel zijn opgesteld, stellen een ziekenzaal voor. Via projecties op het plafond worden de patiënten aangespoord om na te denken over hun vergankelijkheid. De achthonderdjarige geschiedenis van het kasteel kent vele hiaten. Reële gebeurtenissen worden met fictie aangevuld.

Voor de muziek werd **Jeroen d'Hoe** aangevraagd, die zich toelegt op de 16e eeuwse polyfonie. **Tim Van Steenberghe** tekende de kostuums die, voorzien van historische citaten, over verschillende ruimtes zijn gespreid. Erg spooky klinkt het getik van de klokken, die met de tijd een loopje neemt en zo de bezoeker voor schut zet. ■ LUDO DOSOGNE

20 APR TOT 9 NOV

Once upon a castle

Gaasbeek, kasteel van Gaasbeek,
www.kasteelvangasbeek.be

Leven als euforie en nachtmerrie

THEA
TER

In hun meeslepende muziektheaterproductie typeren **Warre Borgmans**

en pianovirtuoos **Vitaly Pisarenko** Franz Liszt (1811-1886) als een man van extremen. 'De Hongaarse componist had een bipolair karakter en kende alleen hoogtes en laagtes', licht de acteur toe. 'Hij ontworstelde zich uit het maatschappelijke keurslijf en gaf zich volledig over aan zijn gevoelens. Zo kon hij al heel vroeg zijn talent ontwikkelen, maar zo raakte hij ook voortijdig uitgeput. Zijn rusteloze persoonlijkheid was fataal voor zijn relaties en zijn gezondheid, maar hij was verslaafd aan zijn succes. Hij hunkerde naar het applaus. Dat bleek telkens de enige tijdelijke remedie voor zijn zwaarmoedigheid.'

Het scenario is van de hand van **Geert Vermeulen**, die zich onder meer baseerde op de briefwisseling en eerdere biografieën. Pisarenko, die in 2008 het Lisztconcours in Utrecht won, voert de muziek live uit en bepaalt mee de sfeer van het moment. Warre Borgmans: 'Tekst en muziek vormen een theatraal geheel. We brengen geen enkel muziekstuk integraal, maar grasduinen in het uitgebreide repertoire in functie van de sfeerschepping. De anekdotes belichten de romantische en ook de kleine kanten van Liszt. Hij was afgunstig op Mozart, Bach en Beethoven. Door hen naar de kroon te steken, vergat hij zijn eigen roeping: authenticiteit blijven en luisteren naar Orfeus. We gaan ook diep in op zijn complexe relatie met zijn dochter Cosima.' De voorstelling kan worden beleefd als een pakkende *Liebestraum*, die ons gemoed op de proef stelt. ■ LD

VR · 25 APR · 20.30

De biecht van Liszt

Warre Borgmans & Vitaly Pisarenko
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Anders kijken, ruiken, voelen

© PHILIPPE DEPÉZ

VARIA

Hoe alert zijn onze zintuigen? Hebben we steeds sterkere prikkels nodig?

Of zijn we voldoende flexibel om ons gehoor, onze blik en onze tastzin op de omgeving af te stemmen? Westrand Dilbeek en CC Strombeek inviteren theatermakers met een ongewone maar brede kijk op het podiumgebeuren.

Multidisciplinair

'Op het Anderzijds festival worden de thema's vanuit meerdere invalshoeken behandeld', licht Wim Van Parijs, theaterprogrammatrice in Dilbeek, toe. 'De artiesten associëren zich met collega's uit andere disciplines. Er ontstaat een mengvorm, die ons waarnemingsvermogen verruimt. Gedeeltelijk ervaren we de voorstelling nog als theater, maar toch beleven we de performance ook als iets anders. Dit soort producties is moeilijk te categoriseren. Omwille van het uitzonderlijke karakter willen we ze in een apart festival tonen.'

Drie double bills

Omdat de stukken vaak van korte duur zijn, werden er enkele samengevoegd. Deze *double bills* zorgen op hun beurt weer voor nieuwe kruisbestuivingen. Via hun filmproject *Sequenza*, dat het Anderzijds festival opent, ontrafelen **Manon de Boer** en **George**

Geheimtaal

THEATER

August Strindberg drukte zich het liefst uit in geheimtaal. Zijn theaterstukken bestaan uit zoveel lagen dat geen enkele interpretatie toereikend is. Ook *Spooksonate* heeft een complexe structuur. Het mobiel theatergezelschap **Het Ongerijmde**, onder de vleugels van Huub Colla, brengt het *kamerspel* vanuit dit meerduidige potentieel. De rol van de oude, onbetrouwbare Humbel, die de naïeve student Arkenholtz door een villa leidt, wordt ingevuld door **Jenne Declair**. 'Spooksonate bukt van de symbolen', licht de acteur toe. 'Zelfs het huis kan symbool staan voor het lichaam of het hoofd van een persoon. De gekken, doden en spookfiguren, die hij er ontmoet zijn dan geestesverschijningen. Strindberg kan de woning echter ook letterlijk als een stenen gebouw hebben bedoeld. Een uitleg vanuit zijn eigen levensgeschiedenis is eveneens mogelijk.' Welke drijfveren het hoofdpersonage heeft, laat de auteur in het midden. De jonge man moet wel afrekenen met zijn slechte leefpatronen. Dat kan enkel door de demonen te verjagen. ■ LO

DO • 24 APR • 20.30

Spooksonate

Het Ongerijmde

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

Niet voor angsthazen

VARIA

Valse muren en elektronisch beveiligde poorten verdelen tijdens de Paasvakantie het Paleis voor Schone Kunsten. Expobezoekers kunnen ongestoord naar Nautilus, Zurbaran en Borremans, maar wie heksen, vampieren, bloeddorstige misdadigers, buitenaardse creaturen of robots in levende lijve wil ontmoeten haast zich naar de groezelige kelderingang in het nabijgelegen steegje. Via een macabere tocht door de keldergangen en de bloederig opgesmukte bar kom je uiteindelijk toch in Henry Le Boeuf of Zaal M terecht. Onderweg moet je wel hindernissen trotseren. Glibberige zombies en fatale vrouwen speuren immers naar halfgare prinses en die zijn tuk op gewaagde afspraken.

'We selecteerden 130 genrefilms, waaronder 9 wereldpremières', onthult programmator Chris Orgelt. 'De opener *The Quiet Ones* van de Amerikaanse regisseur **John Pogue** is een Poltergeist verhaal, waarbij je onvermijdelijk uit je stoel recht

veert. Voor de internationale competitie tip ik op het spookachtige *Espectro* van de Mexicaan **Alfonso Pineda Ulloa** en het seriemoordenaarverhaal *Killers* van het Japans-Indonesische cinastenduo **Kimo Stamboel** en **Tim Tjahjanto**. Een absolute aanrader is *Oculus* van de Amerikaanse filmmaker **Mike Flanagan**, waarin alles draait om een betoverde spiegel. De verhaallijn overtreft alle Stephen King horror. De verwachtingen zijn ook hoog gespannen voor *Witching and Bitching* van de Spaanse filmmeester **Alex De La Iglesia**, die met *Dag van het Beest* al een keer de Gouden Raaf in de wacht sleepte. Van zijn huidige politiek incorrecte horrorkomedie druipet het oestrogene af: India stuurt *Eega* van **S.S.Rajamouli**. Om zijn moordenaar te wreken, reïncarneert het slachtoffer in een vlieg. De Britse regisseur **Terry Gilliam** is er gast. Hij stelt het sluitstuk van zijn existentiële trilogie *The Zero Theorem* voor.

Van 10 tot 12 april wordt de coproduc-

Van Dam de complexe structuur van Sequenza VIII van Luciano Berio. Op dezelfde avond kan het publiek genieten van het videotweeluik *Crawl Space* (cfr Vito Acconci) van **Erich Weiss**, waarin de drug-scène uit de jaren zestig wordt belicht. De wolkjes cirkelen naar onbestemde paradijzen op heavy klanken van David Bowie. Een danseres gaat in dialoog met de hallucinatoire beeldenstroom.

Het tweede dubbelprogramma verenigt **Tina Ameel** met *In 't geluk* en **Nele Van den Broeck** met *Kwest 2: De Kosmos* in kasteel La Motte. Nadat vier kandidaat-lifecoaches in ijtempo hun strategie om gelukkig te worden uit de doeken doen, krijgen we een theatrale semi-wetenschappelijke lezing, die is gekruid met autobiografische verhalen.

Stand upcomedian **Bernard Van Eeghem** balt in zijn monoloog *Bloedsomloopworst* zijn Brugse ervaringen samen. Zowel de heilige Bloedprocessie als de West-Vlaamse koersen lieten een onuitwisbare indruk op hem na. Na afloop van de show nodigt **Didier Leloy** en zijn instrumentaal kwartet het publiek uit op een concert in het donker. Maak het je gemakkelijk. Er zijn ligstoelen en kussens voorzien.

Toegankelijke diversiteit

'Ondanks hun vernieuwend en grensdoorbrekend karakter zijn de geselecteerde voorstellingen heel toegankelijk', stelt Wim Van Parijs ons gerust. 'Het aanbod is heel divers, want we hopen ook nieuwkomers te overtuigen. We kijken uit naar het onallegaars rouwritueel *Trust* door **Bad Van Marie**.

tiebeurs Frontières georganiseerd.' We zoeken intercontinentaal financiers voor onze filmprojecten. In deze crisistijd zijn netwerken meer dan ooit noodzakelijk', besluit Orgelt. ■ LD

8 TOT 20 APR Brussels Internationaal Festival Fantastische Film

Brussel, Bozar,
www.biff.net

Met een win for life lot ben je welkom.' Deze groep dankt zijn populariteit aan de hilarische humor, die het als as over de toeschouwers strooit.

Benjamin Vandewalle, die aan het P.A.R.T.S. studeerde, confronteert ons in *Point of View* met een waarnemingsexperiment. Op de borst van de danser wordt met behulp van zwarte kleefband en riemen loodrecht een staaf gemonteerd, met aan de andere zijde een aantal lichtspots en handycams. Zo kunnen al zijn bewegingen van op de nodige afstand worden geregistreerd en op de achterwand rechtstreeks geprojecteerd. De filmbeelden zijn verbijsterend, want vaak lijken ze afkomstig van een andere danser. Beweging genereert immers niet noodzakelijk beweging, net zoals stilstand een relatief begrip blijkt.

Voor hun psychedelische videotrip door de Tuin der Lusten van Jeroen Bosch slepen **Lampekap** en **Villanella** een immense zetel aan zodat de muziek van **Mauro Pawlowski** het hele brein bezweert. De **Zonzo Compagnie** herbront zich bij Miles Davis. Voor de lilliput productie *Een minuut... wordt vervolgd* moet je bij de **Roovers** zijn. 'Alles smaakt naar meer en dus lanceren we ook een *Anderzijds cocktail*,' verwittigt Van Parijs. ■ LUDO DOSOGNE

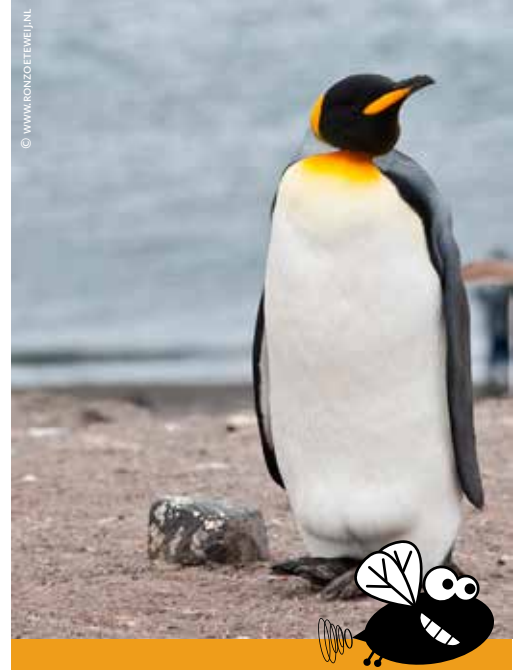
1 TOT 6 APR

Anderzijds

Podiumkunstenfestival
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Audition

De twijfelende pinguïn

'Indianen hebben wel pluimen, maar zijn geen vogels. Pinguïns zijn wel vogels, maar hebben geen pluimen.' Het is één van de vele spitsvondigheden van **Dimitri Leue** die de revue passeren in *Lodewijk, de koningspinguïn*. Deze muzikale vertelling die Leue en componist en dirigent **Benjamin Boutreur** al in 2003 voor HetPaleis maakten, wordt wegens het succes destijds hernomen. En dat gebeurt niet toevallig in de periode voor Pasen. Er zit namelijk een stukje evangelie verstopt in dit verhaal, dat daarom ook niet zo'n geweldig vrolijk einde kent. Lodewijk de koningspinguïn wil er zich niet zomaar bij neerleggen dat zijn gebrek aan pluimen ook betekent dat hij niet zou kunnen vliegen. Maar hij is ook een twijfelaar, 'een geestelijke waggelaar', die met zijn welles-nietes houding de pinguïnkolonie in twee kampen verdeelt. Uiteindelijk dwingen Frederik de Derde, de koning der koningspinguïns, en diens adviseur Gejajd (met het onmiskenbabe spjaakgebjek) het zwartwitte volkje tot een keuze. Willen ze deze rare snuiter of een andere? Nu we er over nadenken, past deze voorstelling dus ook perfect in de aanloop naar de verkiezingen. Wat er ook van zij: Leue glijdt met bravoure over het ijs als verteller en krijgt daarbij versterking van een heel orkest swingende pinguïns, dat tal van liedjes doorheen deze slimme fabel weeft. ■ MB

VR · 18 APR · 19.30

Lodewijk, de koningspinguïn (+8j)

HetPaleis

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

© TDW

Weekendhuis

MERCHTEM Verrassend wat tegenwoordig schuilgaat achter de gevel van een rijhuis. In Merchtem transformeerde architectenteam OFFICE van Kersten Geers en David Van Severen een klassieke rijwoning met achterliggende tuin tot een spatieus weekendhuis met gastenverblijf. De bestaande rijwoning werd gastenverblijf. Het weekendhuis beslaat de volledige oppervlakte van het achterliggende perceel. OFFICE ontwierp een doorlopend, wit volume van vier identieke 'kamers' van negen op negen meter met telkens een andere invulling: binnenkoer, binnentuin met zwembad en badkamer, woonkamer met slaap- en kookmodule om te eindigen met een buintuin, afgesloten door een semi-transparante wand die de nodige privacy en intimiteit biedt. In de ontduubelde, witte, bakstenen wanden zitten schuifdeuren, haardcassette, waterafvoer, railsysteem fijntjes geïntegreerd. De twee middelste kamers vormen het hart van het huis. Ze kregen een lichte, stalen dakconstructie. Bij de woonkamer heeft deze een houtinvulling. De binnentuin kreeg een mobiel serredak op rails dat in de zomer boven de binnenkoer kan gereden worden. Zo is het 's winters genieten van tropische planten bij het haardvuur en neem je in de zomer een frisse duik in open lucht. De grote centrale openingen in iedere kamer bieden een perspectiefzicht doorheen de opeenvolgende mini-omgevingen: agaves, haardvuur, sofa, gras, water, wit maken dat de alledaagse drukte al snel plaats ruimt voor het weekendgevoel. ■ TDW

Kijkpret gegarandeerd

KIDS

Kindertheater wil zowel de jongeren als hun ouders of begeleidende kennissen verwennen. Bronks en Kopergieterij beschikken over een eigen huis, maar gaan ook op tournee. Andere gezelschappen hebben geen vaste locatie en zijn altijd *on the road*.

Luchtcircus

Het **Kollektief D&A** uit Gent trekt met een gammele kar naar de culturele centra om er de visuele familievoorstelling *O, oo!* over een achtergelaten kind te spelen. 'Er zitten nogal wat verwijzingen naar de teloorgang van het circus in', zegt regisseur en auteur **Dirk De Keyser**. 'Met de jongleeracts en een vleugje acrobatie valt er op visueel vlak het een en ander te beleven. Het aan haar lot overgelaten Clementineke trotseert de vele gevaren en trekt altijd haar plan. Uiteindelijk komt het allemaal goed. **Jolijn Antonissen**, die zelf de kinderjaren al lang is gepasseerd, incarneert het personage. De andere acteurs veranderen voortdurend van rol. We maken de toeschouwer op de eerste plaats vertrouwd met het luchtcircus. Kinderen en volwassenen leren kijken naar lucht.'

Meetje en Peetje

Titus De Voogdt, Joris Hessels en **Ruth Beeckmans** dissen in *Heft uw voeten op van Bronks* niet zonder jolijt de levensverhalen van hun ouders en grootouders op. We maken kennis met hun peetje en meetje, die er andere fatsoensnormen op nahielden dan de jonge generaties. Hoe streng was de etiquette en waren de beleefdheidsregels? Werden overtreders terecht gewezen en

maatschappelijk geïsoleerd? Of was de sociale druk miniem? Lachebekken herkennen de zwijgende grappen uit de films van Buster Keaton en Charlie Chaplin. Het nostalgiegelichte ligt hoog zodat de kleuters ook hun gezelschap een vrolijke namiddag kunnen garanderen. Neem zeker een wasknijper mee, want het gaat misschien wel stinken.

Smaakmakers

'De wereld is van iedereen; iedereen is van de wereld,' zingt Th   Lau. Drie acteurs van de **Kopergieterij** testen in de woordenloze familievoorstelling *'t is mijn smaak niet* of dat ook werkelijk zo is. Regisseur en acteur **Hendrik Lebon**: 'Hoe groot de onderlinge verschillen waren, bleek al in de keuken. De Ethiopiër Tegest Pecht-Guido en de Tjech Miroslav Kochanek hadden heel andere eetgewoonten. Voor gezamenlijke maaltijden moesten compromissen worden gezocht. We zijn op het podium alledrie superactief, want we hengelen naar de erkenning van het publiek.' Vormgeefster **Sara Dyckmans**, die haar sporen verdiende met het sprookjesachtige Peperkoekenbed, ging voor het toneelbeeld aan de slag met ijskasten ■ LUDO DOSOGNE

WO · 9 APR · 15.00

O,oo! (+8j)

Kollektief D&A

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO · 27 APR · 15.00

Heft uw voeten op! (+5j)

Bronks

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO · 27 APR · 15.00

't is mijn smaak niet! (+5j)

Kopergieterij

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

De permanente verandering van het lichaam

EX
PO

Welke kunst was de voorbije decennia bepalend voor onze kijk op de mens?

Drie opeenvolgende tentoonstellingen in Strombeek onder de noemer *The Ever Changing Body* trachten op deze vraag een antwoord te formuleren. In het eerste luik kwam de naoorlogse kunst met cobra, popart en nouveau réalisme aan bod. Het tweede luik, dat nog tot half april loopt, richt zich op werken die na 1980 zijn gerealiseerd. **Marie-Jo Lafontaine** confronteert in haar video *A los cinco de la tarde* beelden van flamencodanseressen met shots van stierengevechten. De *Two Watchmen* van de Spaanse kunstenaar **Juan Munoz** wachten op het Niets. Van **Thomas Ruff** zijn *Andere portretten* te zien, ontstaan via digitale sampling. De vrouwelijke sculptuur van **Stephan Balkenhol** bezit archetypische trekjes. De film *Dissonant* van **Manon de Boer** combineert werk van Eugène Ysaye met het bewegende lichaam van Cynthia Loemij.

Het derde luik spits zich toe op hedendaagse werk in een versplinterde wereld. Centraal staat het identiteitsbegrip. De Palestijnse **Ahlam Shibli** toont beelden, die verankerd zijn in de actualiteit. In de reeks *Death* focust ze op het martelaarschap van Palestijnse kinderen, die zichzelf opofferen voor de 'goede' zaak. **Jacques Charlier**, die in de drie luiken prominent aanwezig is,

Blind Angels

pakt uit met een pastiche van Andy Warhol in het begin van de jaren zestig. De Luikse kunstenaar constateert een achteruitgang en zelfs een verloedering van het artistieke klimaat: 'Een professioneel postavantgardisme wordt opgelegd aan de curatoren, die zichzelf beschouwen als kunstenaars.' ■ LD

TOT 17 APR
The Ever Changing Body (deel 2)

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

30 APR TOT 25 MEI

The Ever Changing Body (deel 3)

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Verbaal getouwtrek

HU
MOR

Hoe lang verdraagt een toeschouwer dat hij door een stand upcomedian

te kijk wordt gezet? Dat lawaaimakers, vandalen en laatkomers worden gevisieerd valt nog te begrijpen, maar de lefgozers op het podium belagen ook brave koppeltjes. Ze worden onderworpen aan een kruisverhoor. Intieme vragen zijn eerder regel dan uitzondering. Na het nodige verbale getouwtrek, geven ze de afgedwongen antwoorden, die worden bewaard op de harde schijf in het brein van de acteur.

Als ervaren rot waagt Thomas Smith zich zonder al teveel voorbereiding op het podium. Een scenario volgt hij niet. Liever rekt hij op toevalligheden, die zijn opmerkzaamheid aanscherpen. Superbeweeglijk verplaatst hij zich met kippenstap naar zijn kijkplek. In kleine schokjes duwt hij zijn kin vooruit tot zijn ogen blijven rusten op een man of een vrouw. Gaat hij er meteen als plaaggeest tegenaan of gunt hij ze nog wat twijfeltijd? De kennissen van het bedremmelde paar sporen hem aan om de kans te grijpen en het strijdperk te betreden. ■ LD

DO · 10 APR · 20.30

Chaos

Thomas Smith

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Extatische visioenen

EX
PO

Weinig kunstenaars hebben de volmaakte zuiverheid van hun personages zo trefzeker uitgebeeld als **Francisco**

de Zurbaran (1598-1664). Dat Bozar een vijftigtal schilderijen van de Spaanse barokmeester toont, verdient alleen al om die reden een intensief bezoek. Hij kreeg de meeste opdrachten van kerken en kloosters ten tijde van de contra-reformatie. De onthechting van heiligen wordt zo fel benadrukt dat zij zelf soms lijken te verdwijnen. Het gelaat van Franciscus, die over een schedel mediteert, wordt opgeslokt door de bruine kap van zijn ordeklleding. Het angst-aanjangende doek opent de expositie.

Ordestichters en heilige mannen geeft Zurbaran weer tijdens hun extatische visioenen. Een hele reeks schilderijen ontstond naar aanleiding van theologische debatten over de onbevleete ontvangenis. Op het concilie van Trente waren de regels vastgelegd, waaraan religieuze schilderijen moesten voldoen. In zijn schildersatelier in Sevilla werden die nauwlettend opgevolgd. Zurbaran penseelde met ongeëvenaarde zwier de plooiën in de witte habijten van de mercedariërs en de kartuizers. De lichtinval en de bijhorende schaduwpartijen verraden een grondige voorbereiding. De blos op de wangen van een slapend kind wekken het vermoeden dat

het meisje een zoete droom heeft, die op korte termijn een hemelse boodschapper aankondigt. ■ LD

TOT 25 MEI

Zurbaran

Meester uit de Spaanse gouden eeuw

Brussel, Bozar, www.bozar.be

Agnus Dei, 1640

agenda

PODIUM

THEATER

DO · 24 APR · 20.30

Spooksonate

Het Ongerijmde
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

DO · 24 APR · 20.30

Met voorbedachten rade

Lazarus
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

VR · 25 APR · 20.30

De biecht van Liszt

Warre Borgmans & Vitaly Pisarenko
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZA · 26 APR · 20.30

Minder is meer

Fred Delfgaauw
Tervuren, GC Papeblok,
02 766 53 47

KIDS

WO · 2 APR · 14.00

Buitenspeeldag

Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

DI · 8 APR · 15.00

Otto de Neushoorn (+5j)

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO · 9 APR · 15.00

O,oo! (+8j)

Kollektief D&A
Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 9 APR · 15.00

Planes

familiefilm
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

ZA · 12 APR · 13.30 EN 15.30

Kaatje Theater

Kaatje
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

ZA · 12 APR · 19.00

Het land van de grote woordfabriek (+8j)

Theater Tieret
Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

ZA · 12 APR · 19.00

Cycles (+7j)

Boîte à Clous
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 13 APR · 13.45

Circusfeest (+3j)

Gonzende zondag
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

DI · 15 APR · 20.30

Finn (+8j)

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 18 APR · 19.30

Lodewijk, de koningspinguïn (+8j)

HetPaleis
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZA · 19 APR · 9.30

Paaseitjes zoeken

Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

ZA · 26 APR · 11.00

Muurtje muurtje (3-5j)

Nat Gras
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

ZA · 26 APR · 19.00

Solo Due (6j)

Cie Les Argonautes
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA · 26 APR · 19.00

Scattiwhatti (4-9j)

De Kolonie
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO · 27 APR · 15.00

Heft uw voeten op! (+5j)

Bronks
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA · 27 APR · 15.00

Howls bewegende kasteel (+6j)

familiefilm
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZO · 27 APR · 15.00

Alles! (4-10j)

De Charel
Linkebeek, GC de Moelie,
02 380 77 51

DO · 27 APR · 15.00

't is mijn smaak niet! (+5j)

Kopergietery
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

30 APR TOT 3 MEI

Zoutloos (+7j)

Studio Orka
Dilbeek, op locatie,
02 466 20 30

HUMOR

2 EN 3 APR · 20.00

Feest

Els De Schepper
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

WO · 2 APR · 20.30

Spijtig spijtig spijtig

Wim Helsen
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 4 APR · 20.00

Moedermonoloog

An Nelissen
Sint-Pieters-Leeuw,
De Merselborre, 02 371 22 62

VR · 4 APR · 20.30

Grandioso

Duett Complett
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

Den emmerdeur

Brussels Volkstejoeter
4, 5 EN 6 APR · 20.00 EN 15.00
Meise,
GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

9 EN 10 APR · 20.30

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

DO · 10 APR · 20.30

Chaos

Thomas Smith
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 11 APR · 20.30

Cabaret centraal

Gabriels, Ygor, Lankmoed en
Koen Dewulf
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

*'t is mijn smaak niet! (27/04)

30 Jaar Herman Brusselmans (03/04)

DO · 24 APR · 20.30

Freddy twijfelt

Freddy De Vadder
Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 25 APR · 20.30

Zwerm

Henk Rijckaert
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

ZA · 26 APR · 20.30

Stand-up Comedy Café

Leenders, Malschaert,
Van Peel & Birker
Humbeek, Eldorado,
02 263 03 43

WO · 30 APR · 20.15

Breken

Kommil Foo
Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

SENIOREN

DO · 3 APR · 14.30

De ziekenkas

Erik Gooris & Patrick Vandersande
Tervuren, GC Papeblok,
02 766 53 47

DI · 22 APR · 14.30

Vergeeten geluk

Hans & Hannelore Primusz
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DANS

11, 12 EN 13 APR · 20.00 EN 15.00

Past-present-future

Gembada
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

LITERATUUR

DO · 3 APR · 20.30

Geletterde mensen

Behoud de Begeerte
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

DO · 3 APR · 20.30

30 jaar Herman Brusselmans

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

DO · 17 APR · 20.30

**Gebruiksaanwijzing
der lyriek**

Tom Van Bauwel & Ben Sluijs
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

**MU
ZIEK**

VR · 4 APR · 20.30

**The Broken Circle
Bluegrass band**

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZA · 5 APR · 20.30

Kleinkunsteiland

Van den Eynde, De Smet,
Dex & Goossens
Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA · 19 APR · 20.30

Van alle tijden

Rob De Nijs
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

DI · 22 APR · 14.00

Kleinkunstcollectie

met Lien Kooijman en Bart Van
Peteghem
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

WO · 23 APR · 20.30

Tarantella uit Salento

Canzoniere Grecanico Salentino
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DO · 24 APR · 20.00

It's a Gas II

Paul Michiels, Jeroen D'Hoe, Philip
Catherine
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

DO · 24 APR · 20.00

Big Bang!

Voice Male
Linkebeek, GC de Moelie,
02 380 77 51

VR · 25 APR · 20.00

**Vvz band Nieuwenrode &
Barbara Dex**

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

VR · 25 APR · 20.30

**Saint-Marteau se fait
Gainsbourg**

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 25 APR · 20.30

Kings of Pop

Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

VR · 25 APR · 20.30

Leki & Billy Kawende

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

VR · 25 APR · 20.30

Oorlogsgeleerden

met Coomans, Schreurs, Robrecht en
Tomme
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZA · 26 APR · 20.00

Adesa Akoma

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 26 APR · 20.00

Boogie Boy

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

ZA · 26 APR · 20.30

Sam Vloemans & band

Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

WO · 30 APR · 20.30

**Balzaal der gebroken
harten III**

Belcanto, Embrechts,
Wolf & De Maesschalck
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

KLASSIEK

VR · 4 APR · 20.15

De lustige weduwe

Vlaams Muziek Theater
Alseberg,
CC de Meent,
02 359 16 00

ZO · 6 APR · 11.00

Kirke & cinema

Strijkkwartet Kirke
Meise,
GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

The Broken Circle Bluegrass band (04/04)

Lego movie (16/04)

Twelve years a slave (08/04)

WO · 16 APR · 20.30

Ein Deutches Requiem (Brahms)

Gents madrigaalkoor, Hilde Coppé & Josep-Ramon Olivé Soler
Grimbergen, Abdijkerk,
02 263 03 43

DO · 24 APR · 20.30

Toon Fret & Veronika Itchenko

Lezing-concert over de Duitse Belle
Epoque
Ossel, Sint-Jan-de-Doperkerk,
02 460 73 24

VR · 25 APR · 20.00

Beethoven, Schubert, Zeljneka, Dvorak & Smetana Trio Marketa Janouskova

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 22 62

WO · 30 APR · 20.30

DO · 1 MEI · 15.00

Monteverdi

Carmina Kamerkoor
o.l.v. Michiel Haspeslagh
Meise, Sint-Martinuskerk,
0478 38 92 64

JAZZ

DO · 3 APR · 20.15

22 Strings and a piece of wood

Jazzlab Series
Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

ZA · 12 APR · 20.15

Brussels Youth Jazz Orchestra

o.l.v. Michael Abene
Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

WO · 23 APR · 20.30

Natashia Kelly Trio

Hoeilaart, cafetaria Felix Sofie,
02 657 05 04

DI · 1 APR · 20.30

American Hustle

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

WO · 2 APR · 20.30

The Hobbit: The desolation of Smaug

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR · 4 APR · 14.00 EN 20.00

De nieuwe wildernis

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

Kampioen zijn blijft plezant

ZO · 6 APR · 15.00 EN 20.00

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

MA · 7 APR · 15.00 EN 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO · 9 EN 30 APR · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA · 12 APR · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Twelve years a slave

DI · 8 APR · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 15 APR · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 9 APR · 15.00

Turbo

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 13 APR · 20.00

The Broken Circle Breakdown

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

DI · 15 APR · 20.30

Gloria

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO · 16 APR · 15.00

Legomovie

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO · 16 APR · 20.30

Halfweg

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO · 17 APR · 15.00 EN 20.00

Gravity

Wezembeek-Oppeem,
GC de Kam, 02 731 43 31

DI · 22 APR · 20.30

Prince Avalanche

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 22 APR · 20.30

Omar

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 23 APR · 20.30

The Lunchbox

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 23 APR · 20.30

The secret life of Walter Mitty

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

MA · 28 APR · 20.30

Yves Saint Laurent

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI · 29 APR · 20.30

Nebraska

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

EXPO

2 APR TOT 5 MEI

Agnes Baeten – 360°

fotografiecircuit
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

10 APR TOT 10 JUN

Nachtkijker

Patrick Bardyn
Sint-Pieters-Leeuw,
Zilverlinde,
02 370 88 00

TOT 17 APR

The Ever Changing Body (deel 2)

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 19 APR

Focus op schilderkunst

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

TOT 24 APR

Gezien op de radio

Brussel, Tour & Taxis,
www.exporadio.be

TOT 27 APR

Geert De Mesmaeker

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

Nabeeld: Koen Broucke tot 29/06

Egypte (29/04)

Hyacintenwandeling (15/04)

30 APR TOT 25 MEI

The Ever Changing Body (deel 3)

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

TOT 25 MEI

Zurbaran

Meester uit de Spaanse gouden eeuw
Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 31 MEI

Cathy Staels

schilderijen
Wezembeek-Oppem,
GC de Kam, 02 731 43 31

TOT 29 JUN

Nabeeld: Koen Broucke – Vincent Van Gogh – Jan Cockx

Drogenbos, FelixArt Museum,
www.felixart.org

TOT 3 AUG

As sweet as it gets Michaël Borremans

Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 1 SEP

Ravage

kunst en cultuur in tijden van conflict
Leuven, Museum M, www.mleuven.be

DO · 3 APR · 20.00

Eeuw rijdt de Ronde

Geert Vandenbon
Linkebeek, café van GC de Moelie,
02 380 77 51

WO · 23 APR · 19.00

Chocoladeworkshop

Zellik, Den Horinck, 02 456 01 60

DI · 29 APR · 20.00

Egypte

Dirk Rosseel
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

ZO · 6 APR · 14.00

Neigemboswandeling

Meise, Sint-Martinuskerk,
02 269 49 22

ZO · 13 APR · 14.00

Lente in het bos

Hoeilaart, Bosmuseum,
www.ngz.be

DI · 15 APR · 14.00

Hyacintenwandeling

Dworp, Kerk, 02 380 67 92

ZA · 19 APR · 14.00

Paaswandeling

Tervuren, Sint-Jan-Evangelistkerk,
www.labyrint-vzw.be

DO · 24 APR · 14.00

Boshyacinten in het Zoniënwoud

Hoeilaart, Duboislaan,
www.ngz.be

ZO · 27 APR · 11.00

Sneukeltocht

Dworp, pastorie,
www.gezinsbonddworp.be

ZO · 27 APR · 14.00

Lentewandeling

Tervuren,
sportcentrum Diependal,
015 33 96 82

ZO · 27 APR · 8.00 TOT 15.00

Zoniënmars - Zoniënklinken

Watermaal-Bosvoorde, GC Wabo,
02 675 40 10, wabo@vvc.be

1 TOT 6 APR

Anderzijds

Podiumkunstenfestival
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

7 TOT 11 APR · 9 TOT 16.00

Circusstage (5-12j)

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

7 TOT 11 APR · 9 TOT 16.00

Circusstage (6-12j)

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

8 TOT 20 APR

Brussels Internationaal Festival Fantastische Film

Brussel, Bozar,
www.biff.be

20 APR TOT 9 NOV

Once upon a castle

Gaasbeek, kasteel van Gaasbeek,
www.kasteelvangaasbeek.be

22 APR TOT 5 MEI · 20.30

Filmfestival Moove

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 27 APR · 13.00

Youth Tube

jongerendag
Wemmel, GC de Zandloper,
02 462 06 18

Hoefsmid

'De hoefijzers zijn voor elk paard op maat gemaakt. Alleen de perfectie vind ik goed genoeg. Als jij schoenen koopt, heb je ook graag dat ze makkelijk zitten?', zegt hoefsmid Jean Peeters uit Itterbeek in het artikel op pagina 12. Filip Claessens maakte een prachtige **fotoportage** in de smidse. Een selectie kan je bekijken op www.randkrant.be

Wandeling RandKrant

Op zaterdag 10 mei nodigt RandKrant en het Agentschap voor Natuur en Bos jou uit voor een **wandeling** in het teken van de geschiedenis van het Zoniënwoud en de twee Schotse Hooglanders, zopas ingezet om het begrazingsblok op de oude oefenrenbaan van Groenendaal in conditie te houden. De wandeling vertrekt om 14 uur aan het Bosmuseum, Duboislaan 2 in Hoeilaart en wordt begeleid door boswachter Dirk Raes. Wie mee wil, kan zich inschrijven via groenendaal.anb@vlaanderen.be. Meer info op www.randkrant.be

BIFFF (8 tot 20/05)

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de Uitdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (RandKrant – UIT in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de Uitdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
Uitdatabank.be

Koen Broucke

Van het ene kunstwerk komt het andere

Als er een cliché bestaat over eenzame kunstenaars in een ivoren toren, dan is Koen Broucke daar het tegendeel van. Hij is gefascineerd door kunst en sleept bezoekers mee in zijn poging om vergeten kunstenaars een nieuw leven te geven en verdwenen kunstwerken te reconstrueren.

TEKST Jo Govaerts ■ FOTO Filip Claessens

De kunstenaar als detective, lijkt het wel. In dit geval doet Broucke ons vooral stilstaan bij de duistere kanten van Vincent Van Gogh en Jan Cockx. Broucke timmert al meer dan twintig jaar aan zijn eigengereide carrière als kunstenaar. Energiek en met een aanstekelijk soort humor sleept hij je mee in zijn fascinerende wereld op de grens van het echte en het valse, het gebeurde en het niet gebeurde. Ook nu zal hij van deze tentoonstelling iets uniek maken. De grote lijnen liggen vast, maar wat de tentoonstelling uiteindelijk wordt, kan tot op het laatste moment wijzigen.

Verhalen

'FelixArt is een mooi museum. De ruimte is redelijk neutraal, maar tegelijkertijd heeft het ook zijn eigen karakter doordat het een museum is dat verbonden is met een bepaalde kunstenaar. Dat heb ik graag, omdat ik altijd op zoek ben naar interactie. Zo heb ik veel gewerkt rond de kunstenaars Vincent Van Gogh en Jan Cockx. Mijn eerste opleiding was geschiedenis. Pas daarna heb ik een opleiding gevolgd aan de Academie van Antwerpen. Misschien ga ik daarom altijd op zoek naar verhalen', zegt Broucke.

In de fantasiewereld van Broucke wordt kunst spannend, als was elk kunstwerk een uit de zee opgeviste fles met een geheime boodschap van een onbekende. Hij is een kunstenaar die de kunst en het leven van andere kunstenaars als uitgangspunt neemt, om er dan het zijne mee te doen.

Mysterieus

'Toen ik een tijd in het geboortehuis van Van Gogh kon verblijven, raakte ik gefascineerd door diens portretten en zelfportretten. Waarom schildert iemand zichzelf? Waarom schildert hij een ander? Ik ging zo ver dat ik me de tekentechniek van Van Gogh eigen maakte om die portretten te kunnen natekenen. Natuurlijk is het niet mijn bedoeling om die tekeningen zomaar te kopiëren, het gaat mij meer om het opnieuw tot leven wekken van een kunstenaar die er niet meer is. Of van een kunstwerk, want ik heb ook geprobeerd schilderijen en tekeningen van Van Gogh, die verloren zijn gegaan, te reconstrueren.'

'Jan Cockx is een andere mysterieuze kunstenaar waarmee ik mij al lang bezighoud. Het lijkt wel of die kunstenaar in zijn geheel is weggevoerd. Ook zijn levenseinde, doodgeschoten door onbekenden, is nooit opgehelderd. Zulke geschiedenissen fascineren mij.'

De tentoonstelling in FelixArt bouwt voort op het eerdere werk van Broucke. Dezelfde thema's en inspiratiebronnen komen terug, maar in interactie met een nieuw kader. Zowel bij Van Gogh als bij Cockx is er een link te vinden met Felix De Boeck. Cockx maakte samen met De Boeck deel uit van de kunstbeweging *Doe stil voort*. En De Boeck liet zich op een bepaald moment, net als Broucke, door de portretten van Van Gogh inspireren. 'Dat Felix De Boeck eigenlijk hetzelfde heeft gedaan als ik was een verrassende ontdekking. Dit feit verwerk ik in de tentoonstelling: mijn versies van Van Gogh hangen naast die van De Boeck. Er zal trouwens ook een echte Van Gogh op de tentoonstelling te zien zijn, *De aardappelrooster*, een minder bekend werk uit het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen. Ook van Cockx is er origineel werk, voornamelijk uit privéverzamelingen.'

TOT 29 JUN

Nabeeld: Koen Broucke – Vincent Van Gogh – Jan Cockx

Drogenbos, FelixArt Museum, www.felixart.org

Eerlijke handel op lokaal niveau

Verschillende gemeenten in Vlaanderen profileren zich de voorbije jaren als fairtradegemeente. Dat label verdienen ze door producten uit de eerlijke handel een plaats te geven in de gemeente. Zo slaan ze een brug tussen Noord en Zuid en de lokale economie.

TEKST Bart Kerckhoven • FOTO Filip Claessens

Eind 2004 lanceerden Max Havelaar, Oxfam Wereldwinkels en Vredeseilanden de campagne fairtradegemeente. De organisaties komen op voor een rechtvaardig inkomen voor boeren overal in de wereld. Na drie jaar besloten ze, samen met 11.11.11, de campagne te laten doorgroeien tot een vast gegeven. Vandaag telt Vlaanderen 145 actieve fairtradegemeenten, 55 anderen hebben zich kandidaat gesteld om het te worden. Om erkend te kunnen worden, moet een gemeente aan zes criteria voldoen. Zo moet onder andere het gemeentebestuur minstens twee verschillende fairtradeproducten aankopen en moeten winkels en horecazaken in de gemeente fairtradeproducten verkopen en er publiciteit voor maken. Gemeenten moeten ook de lokale productie van duurzame voedselproducten aanmoedigen. Om de titel te behalen en te behouden wordt een meerjarenplan uitgestippeld of een project van een jaar. De gemeenten moeten elk jaar een nieuw initiatief nemen.

Fair in de Rand

Zeven van de negentien gemeenten in de Vlaamse Rand hebben de titel van fairtradegemeente op zak: Asse, Dilbeek, Grimbergen, Hoeilaart, Merchtem, Tervuren en Vilvoorde. De twaalf andere randgemeenten zijn nog geen echte fairtradegemeenten, maar hier en daar worden allerhande acties ondernomen om de campagne te steunen.

Zo is Sint-Pieters-Leeuw goed op weg om het fairtradelabel te behalen. 'Sint-Pieters-Leeuw is nog geen fairtradegemeente, maar er wordt aan gewerkt', zegt Marleen

De Kegel (N-VA), schepen van Ontwikkelingssamenwerking. 'Vorig jaar beslisten we om oktober uit te roepen tot fairtrademaand in het gemeentehuis. Er werden toen zo veel mogelijk fairtradeproducten gebruikt in onze kantoren, op recepties, vergaderingen en via geschenkmanden. We hebben een gemeentelijke raad voor ontwikkelingssamenwerking opgericht. Voorzitter Guido Devillé is bakker en verraste het gemeentepersoneel met zelfgebakken fairtradekoekjes.' Sinds enkele maanden maakt de gemeente ook deel uit van het regionaal overleg Pajottenland over fair trade. 'Met zeven gemeenten uit het Pajottenland en de Zennevallei willen we van oktober 2014 tot oktober 2015 enkele acties op poten zetten om de fair trade in de streek te promoten bij inwoners en handelaars.'

Fair blijven

De gemeente Hoeilaart mag zich sinds 2011 een fairtradegemeente noemen. 'Enkele winkels verkochten al fairtradeproducten voor we het label kregen. Zo kwamen een paar mensen op het idee om een *trekkersgroep* op te starten', vertelt Joke Muyldermans, voorzitter van de *trekkersgroep* fair trade in Hoeilaart. 'Elk jaar stellen we een rapport op met een stand van zaken. De moeilijkste taak om fairtradegemeente te blijven, is om steeds aan alle criteria te blijven voldoen. We moeten er dus voor zorgen dat het project in de gemeente blijft leven en controleren of alles goed verloopt. De bedoeling is uiteindelijk om de mensen te overtuigen van eerlijke en duurzame landbouw en handel en dat fairtradeproducten goed en lekker kunnen

zijn.' Ook Meise en Machelen hebben al stappen ondernomen om van hun gemeenten fairtradegemeenten te maken en de horecazaken in Beersel worden door het gemeentebestuur aangemoedigd om fairtradeproducten te verkopen. Fair trade raakt dus stilaan ingeburgerd in onze streek.

De zes criteria

1 Het **lokale bestuur** keurt een resolutie goed die fair trade steunt en beslist om koffie en nog minstens één ander fairtradeproduct aan te kopen voor vergaderingen, op kantoor en in de cafetaria's. De gemeente promoot op regelmatige basis het bewustzijn over fair trade.

2 Minstens twee fairtradeproducten zijn duidelijk beschikbaar in de plaatselijke winkels en horecazaken. De **winkels en horecazaken** communiceren hierover.

3 Een aantal **scholen, bedrijven en organisaties** gebruikt fairtradeproducten en communiceert daarover. Scholen zetten educatieve campagnes op om de kennis over en de betrokkenheid met fair trade te vergroten.

4 De campagne tracht te zorgen voor zoveel mogelijk **media-aandacht** op lokaal en regionaal niveau.

5 Er is een lokale **trekkersgroep** actief die de nodige initiatieven neemt om de titel te behalen en nadien voor de continuïteit zorgt.

6 Om fairtradegemeente te worden, lanceert de gemeente een initiatief dat lokale consumptie en productie van **duurzame voedingsproducten** aanmoedigt.

Langzaam herstel

De oude glorie van het Buggenhoutbos komt zo goed als zeker nooit meer terug. Daarvoor heeft het eeuwenoude bos te veel aanslagen van allerlei aard ondergaan en daarvoor is het commercieel netwerk errond te intensief. Beheerder Agentschap voor Natuur en Bos doet zijn best om deze bijzondere plek opnieuw aantrekkelijker te maken voor mens en natuur.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Filip Claessens

Ooit was het Buggenhoutbos meer dan 500 ha groot. Na de Tweede Wereldoorlog bleven er daar nog ongeveer 140 ha van over. Door de constante vergroting sinds die tijd staat de teller inmiddels opnieuw op 210 ha, en daar zal het niet bij blijven. Er moet wel nog een deel van worden bebost, maar de trend is duidelijk: dit bos moet opnieuw groter, mooier, natuurlijker en mensvriendelijker worden.

Wintereik

Je hebt er alle belang bij om het gebied nu te bezoeken en niet in de zomer wanneer je er over de koppen kunt lopen. Vermijd trouwens

zondagen met mooi weer, want dan is het er een weinig benijdenswaardige drukte van jewelste. Tijdens een weekdag in het voorjaar is het echter heerlijk genieten van dit al bij al toch grote gebied dat in het zuiden zo ongeveer grenst aan Merchtem en in het noordwesten niet zo ver verwijderd is van een diep uitzakende Scheldebocht.

Oorspronkelijk was de beuk de dominante boomsoort, maar de Duitse bezetter hakte daar tijdens de Eerste Wereldoorlog stevig op in om er onder meer landbouwgrond van te maken. Nu vind je nog heel wat beuken terug, maar die hebben intussen meer plaats gemaakt voor de wintereik. Van het hele Vlaamse Gewest vind je hier de hoogste aantal-

len van deze minder typische Vlaamse eik. Bij de wintereik heb je lange blad- en korte vruchtstelen, bij de zomereik is het net andersom. Zo kun je ze makkelijk uit elkaar houden. Bij de wintereik zijn de bladeren wat donkerder groen en de bladlobben wat regelmatig gevormd. Zo is er helemaal geen twijfel mogelijk, ook als er geen vruchten te zien zijn.

Heideveldje

Het bos heeft nog steeds een economische functie; er wordt nog altijd hout gekapt voor de handel. Maar de natuur- en recreatieve functies primeren toch steeds nadrukkelijker. Daarom wil men af van die strakke bosranden en -overgangen en vormt men ze om naar een natuurlijker variant met geleidelijke overgangen van grasland naar struiken en hoog opgaande bomen. Er komt eindelijk meer plaats voor open plekken tussen de bomen, een wezenlijk onderdeel van een ecologisch interessant bos.

Dat levert zelfs een uniek heideveldje op van amper een voorschoot groot. Toch is het belangrijk, want het bevat stokoud zaad dat nog in de bodem aanwezig was en dat begon te kiemen toen daar een aantal jaar geleden bomen werden gekapt en jonge eikjes aangeplant. Heide is een interessante biotoop waar specifieke dier- en planten-

In iets geloven

Toen mijn ouders in de jaren 1950 op huwelijksreis wilden gaan, mochten ze niet van hun ouders. 'Ge koopt beter een stoof', zei mijn grootmoeder, een praktisch ingestelde vrouw. De tortelduifjes waren echter niet van de wijs te brengen en deden een tweede poging. 'We gaan naar Lourdes. Met de trein.' Dat was goed voor de grootmoeder, een gelovige vrouw. Voor God kon de stoof wel even wachten. Van God krijg je het vanzelf warm. Je moet in iets geloven. Anders sta je daar, naakte nietige mens.

Of de tortelduifjes veel van Lourdes hebben gezien, is tot op de dag van vandaag een goed bewaard familiegeheim, maar hen kennende zullen ze even langs de souvenirshop zijn gepasseerd voor een Mariabeeldje gevuld met wijwater en dan, hop, naar swinging Biarritz. Een jaar later werd mijn zus geboren. Die gebeden waren alvast verhoord. Ze gaven haar de naam Godelieve.

Een aantal jaren later herhaalde de situatie zich. Toen mijn ouders beslisten om hun dorp achter zich te laten en naar de grote stad Leuven te verhuizen, kon mijn grootmoeder alleen maar instemmen nadat ze vernam dat we op driehonderd meter van het graf van Pater Damiaan gingen wonen. Ik herinner mij dat ze slechts een keer naar Leuven is gekomen, ongetwijfeld uit nieuwsgierigheid hoe haar dochter het daar maakte. De officiële versie die ze in haar dorp verspreidde, was dat ze op bedevaart ging naar het graf van Pater Damiaan. Je moet in iets geloven.

Daar in Leuven ontplooiden zich mooie tijden. Onbekommerd in een prachtig huis aan de Dijle. Onbekommerd, toch voor de kinderen, zo denk ik nu, want er moest natuurlijk brood op de plank komen, dus is er ongetwijfeld ook hard gewerkt. Voor- en achterdeur stonden open voor jan en alleman en ja, de stoof stond centraal. In het nieuwe kunstencentrum gingen we naar een dansvoorstelling kijken waar niemand een jota van

begreep, maar waar we tot de dageraad over doorgingen en dat is mij bijgebleven.

Het waren de woelige tijden van Leuven Vlaams ook, met betogingen en tegenbetogingen door de straten van de stad. Die waren niet altijd goed uit elkaar te houden. Zo slaagde mijn vader er ooit in om in de verkeerde betoging terecht te komen en moest hij zich reppen om alsnog te ontsnappen aan een linkse vuistslag. 'Er broeit wat in de stad', zei hij. 'Ga je mee kijken?' Die eeuwige nieuwsgierigheid.

Als kind verschool ik mij echter liever achter de zetel. In mijn hoofd geen Leuven Vlaams maar veel kabaal in de stad, een invasie van marsmanneltjes in strakke spacepakken en vliegende schotels, waarvoor je onderdook. Je moet in iets geloven.

Lang vervlogen herinneringen zijn het, losse flodders van de geest. Maar de tijden zijn veranderd. Of toch gedeeltelijk. Geen Lourdes of stoof centraal nu. Wel die blijvende, onbestemde schrik voor het onbekende. Mensen uit de Rand die liever in Ninove hun kleren kopen dan in Brussel uit schrik voor de grootstad (niets tegen Ninove). Die witte, blinde vlek op kaarten, daar in het midden van dat randgebied. Dat geld opslopende monster dat we niet kennen. Als we niet kijken, is het er niet. Oogjes toe en snurk rustig verder. Dat 161 km² grote lapje bastaardland met het mooiste marktplein van het westelijk halfmond. Die stad met marsmanneltjes in strakke spacepakken en vliegende schotels, waarvoor je achter je zetel wegduikt. Die stad die meer hoofdstad is dan alle hoofdsteden samen. 'Er broeit wat. Ga je mee kijken?' Bijvoorbeeld naar die fantastisch gerenoveerde Sint-Jan de Doperkerk in Molenbeek of het Maison de la Culture enkele straten verder. Je moet in iets geloven. Anders sta je daar, naakte nietige mens.

TEKST Geert Selleslach

soorten voorkomen. De nieuwe boompjes werden verplant om de jonge heide alle ruimte te geven. In augustus-september kleurt ze het piepklein perceeltje paars. Dan zoemen de heide-insecten zoals dat alleen in dat soort leefgebieden mogelijk is.

Familiale uitstap

In het plaatselijke arboretum groeien alle boom- en struiksoorten die je in het eigenlijke bos kunt vinden, voorzien van naamplaatjes zoals het een educatief arboretum betaamt. Voor de sportievelingen is er een fit-o-meter en zijn er loopcircuits die duchtig gebruikt worden. Nabij de Konijnenberg kan de jeugd zich uitleven in een 10 ha groot speelbos.

Er zijn vier wandeltrajecten uitgezet met afstanden tussen drie en tien kilometer. Daarmee krijg je zowat alle hoeken van het terrein te zien, en dat zijn er veel. Een familiale uitstap naar Buggenhoutbos is een goed idee. Het is niet gek ver van de Rand, alle familieleden komen op één of andere manier aan hun trekken en als toetje kan je er de inwendige mens verwennen, want er zijn eetgelegenheden bij de vleet. De devote exemplaren onder ons kunnen terecht in de meer dan vijftiende jaar oude, indrukwekkende kapel.

Gemeen

Wie Tsjechië zegt, zegt Praag, een geweldige metropool en toeristische trekpleister. Wat is de aantrekkingskracht van deze stad? Haar rijke geschiedenis? De dynamiek van een nieuwe generatie? Bij het Tsjechisch Centrum in Brussel kennen ze het antwoord.

TEKST Nathalie Dirix ■ FOTO Filip Claessens

Praag behoort ongetwijfeld tot de top tien van de citytrips. De hoofdstad van de Tsjechische Republiek weet elk jaar zo'n vijf miljoen bezoekers aan te trekken. 'Praag is een stad op mensenmaat en dat trekt aan. Je kunt er een wandeling door de geschiedenis maken. Je treft er vele gebouwen uit de gotische en de renaissanceperiode aan. Kerkhoven van meer dan duizend jaar oud vertellen je in alle stilte wat deze stad door de eeuwen heen heeft meegemaakt. Maar Praag is veel meer dan een rijk verleden. Het is ook de stad waar je een gewaagd modern gebouw als *The Dancing House* vindt. Een constructie waarvan de gevel de vorm heeft van een dansend koppel waarbinnen zich vele kantoren bevinden. Naast dit soort moderne architectuur zie je in Praag heel wat initiatieven van de jongere generatie. Zo liep

natuurlijk

De vliegende zebra

We gaan de laatste maand in zonder bladeren aan de bomen. Heel wat dieren zijn nu op vrijersvoeten. Zo ook de grote bonte specht. Met wat fantasie kun je die de zebra onder de vogels noemen. In de Vlaamse Rand rond Brussel kun je deze actieve roffelaar nu in elk bos met wat oude bomen horen. Je ziet hem zelfs in boomgaarden en in houtkanten, als er maar enkele oude bomen bijeen staan. Oud, omdat daar de meeste insecten en hun larven te vinden zijn die als prooi moeten dienen.

Alles aan deze vogel is typisch en uniek, en maakt hem tot zijn eigen zelve: de roffel, de roep, de vlucht, de grootte en zijn verenpak maken hem herkenbaar. Misschien heb je hem deze winter aan de voertafel gezien? Of toch niet, want tijdens deze milde winter vonden de spechten voldoende voedsel in het wild en hebben ze de meeste voertafels deze keer links laten liggen. Nu zie je de mannetjes door de boomkruinen fladderend om hun territorium af te bakenen, wijf-

jes op te zoeken en binnenkort de jongen te voederen. Dan hangen er al bladeren aan de takken en zijn ze minder zichtbaar. Dat is een onwaarschijnlijk drukke periode voor beide ouders, zodat je ze toch over en weer kunt zien vliegen tussen het nest en de plekken waar ze prooi zoeken.

In principe leeft deze specht uitsluitend van insecten, wat vele bosbouwers en boomgaardeigenaars zeker zien zitten. Zo verdwijnen nogal wat potentieel schadelijke

schapszin delen

er voorbij zomer het project *Piano's in the city*. In de straten stonden zo'n tiental piano's. Iedereen die zich geroepen voelde, kon er een deuntje op spelen. Ken je het gezegde *In elke Tsjech schuilt een muzikant*? Wel, die uitspraak werd hiermee bewezen. Er doet een YouTube filmpje de ronde waarin je twee Tsjechische politieagenten in de straten van Praag achter zo'n piano ziet zitten. Een agent speelt muziek, de andere luistert. Een typisch Tsjechisch tafereel', zegt Kristina Prunerova, directrice van het Tsjechisch Centrum in Brussel.

Made in Tsjechië

De val van de Berlijnse muur en de Fluwelen Revolutie, die eind jaren 80 in Praag plaatsvond, hebben het denkpatroon van de Tsjechen door elkaar geschud. In de culturele activiteiten die het Tsjechisch Centrum organiseert merk je dat leren omgaan met de nieuwe realiteit nog steeds een thema is. 'Samen met het Brusselse Stripmuseum organiseren we tussen 18 februari en 25 april een tentoonstelling rond Alois Nebel. Dit is het werk van de stripkunstenaars Jaroslav Rudis en Jaromik 99. Het is een dramatisch verhaal in zwart-wit tekeningen waarin je meeleeft met een Tsjechische treinbeambte die zich in het midden van allerlei maatschappelijke veranderingen beweegt. Het verhaal werd ook geadapteerd tot een animatiefilm en brengt een bijzonder goed beeld over de maatschappelijke uitdagingen waar ons land voor staat.'

Tsjechië beschikt over meer artistiek talent dan je zou denken. Zo is de maker van de wereldberoemde film *Amadeus* - naast heel wat gekende muzikanten - van Tsjechische origine. 'Via onze aanwezigheid in Brussel willen we onze cultuur meer zichtbaarheid geven. We organiseren verschillende activiteiten waarmee we mensen de kans willen bieden om van een stukje Tsjechië te komen proeven. Ik denk bijvoorbeeld aan de *Czech Street Party* tijdens de zomer. Het is een evenement waar je in de Brusselse straten muziek en gerechten van Tsjechië kunt leren smaken. Een ander voorbeeld is de *Czech Fashion and Design Weekend* vorig jaar waarop modeontwerpers uit Tsjechië hun creaties aan een internationaal publiek in Brussel toonden.'

Wat we van de Tsjechen kunnen leren

Hoe meer je over Tsjechië te weten komt, hoe meer je vaststelt dat dit een land is dat

verrassend uit de hoek komt. Zo is het niet meteen geweten dat het woord *pils* een Tsjechisch woord is dat naar Pilsen verwijst, een Tsjechische stad waar dit soort bier voor het eerst werd gebrouwen. Ook de schrijver Franz Kafka komt van Tsjechische bodem. Of sporters als Martina Navratilova, Ivan Lendl en Jan Koller. En niet te vergeten de bekende schrijver Vaclav Havel, eerst opposant en later president van de republiek.

Is er iets wat deze bekende Tsjechen bindt? 'Onze gemeenschapszin. Wij houden ervan om elkaar 's avonds na het werk te ontmoeten en over van alles en nog wat te praten. Op die momenten bloeien we open en leer je onze ware, openhartige Tsjechische aard kennen. Deze momenten geven ons de energie om de zaken in handen te nemen. Het is onze brandstof om initiatieven te nemen en ons land en hoofdstad een nieuwe elan te geven. Het geloof dat het anders en beter kan; dat is ons grootste bindmiddel en tegelijkertijd onze drijfveer om aan een betere toekomst te werken.'

DE Gemeinschaftssinn teilen

Prag gehört zweifellos zu den Top 10 unter den Citytrips. Die Hauptstadt der Tschechischen Republik lockt Jahr für Jahr rund fünf Millionen Besucher an. Prag ist eine Stadt auf Menschenmaß, und das zieht an. Man kann dort einen Spaziergang durch die Geschichte machen, aber es ist auch die Stadt, in der man ein gewagt modernes Gebäude wie The Dancing House findet', sagt Kristina

Prunerova, die Leiterin des Tschechischen Zentrums in Brüssel. Über unsere Präsenz in Brüssel wollen wir unserer Kultur mehr Sichtbarkeit verleihen. Wir organisieren verschiedene Aktivitäten, anhand derer wir den Menschen die Möglichkeit bieten wollen, ein Stückchen Tschechien zu verkosten. Ich denke dabei beispielsweise an die Czech Street Party der das Czech Fashion and Design Weekend.'

insecten in de vogelmaag en dat spaart dan weer heel wat bomen. Die prooien, dat zijn vooral volwassen kevers en hun larven, maar ook mieren, wantsen, wormpjes en nog zoveel klein grut die niet ontsnappen aan de scherpe vogelblik.

De grote bonte specht zie je weinig op de grond scharrelen, zoals de groene specht dat bijvoorbeeld wel doet. Neen, ze zit bijna uitsluitend in de boomkruinen of op de wat dikkere takken die ze steeds van

onder naar boven afzoekt naar lekkers. Nu de bossen weer wat ouder mogen worden en met de aanplanting van heel wat nieuwe boomgaarden in de voorbije decennia ziet de toekomst voor de grote bonte specht er niet slecht uit. Als de klimaatopwarming doorzet, is ze nog eens in het voordeel, want dan zullen er zich meer insecten in onze bomen vestigen.

TEKST Herman Dierickx

Bij Rie van Pol

Echte gasten, volle glazen

Op het dorpsplein van Mollem staat rechts van de kerk een oud wit huis met een klein erf en een kleine schuur. Het is een oeroud café. Een instituut. De Unesco zou het als werelderfgoed moeten beschermen. Of nee, toch niet. Dat ze Rie van Pol en zijn gasten maar gewoon met rust laten.

TEKST Michaël Bellon ■ FOTO Filip Claessens

Tweënnegentig is hij ondertussen, maar er zit nog altijd iets jongensachtigs in zijn blik. Hij wordt met zekerheid de eerste mens ter wereld die grijnzend de honderdvijftig haalt. Zijn naam? Rie. Zijn achternaam? Waarschijnlijk is er niemand die het nog weet, want sinds mensenheugenis wordt er naar hem verwezen als Rie van Pol. Pol was Rie's vader en hield ook al dit café open, net als diens vader, enzovoort, enzoverder. Als je Bij Rie van Pol op zoek gaat naar enig tijdsperspectief word je duizelig. Het is dan ook beter om op je stoel aan de tafel te genieten van het moment dat je hier aanwezig mag zijn.

Rie is zijn leven lang vrijgezel. Het café is eigenlijk zijn huiskamer, en de stamgasten zijn dan ook echte gasten. Van openingsuren is er geen sprake. Raadpleeg daarvoor best de seizoenen, het weer en de zonnewijzer. Zit er al volk, dan kan je zo binnen. Zit er geen volk

en is het nog niet te laat, dan hoeft je nog niet te wanhopen. Misschien is de deur toch nog open, of kan je Rie, die dan waarschijnlijk in zijn keuken zit, nog overhalen om er nog eentje te schenken.

Superkip

Stappen doet hij met een stok en horen met één oor, maar Rie onderhoudt zich nog altijd met de stamgasten die hier op vaste getijden komen aanwaaien. Die stamgasten bezetten meestal de tafels die het verst van de deur verwijderd zijn. Die staan links van het oude barmeubel, naast de schouw waarop wat bestofte kaartspelen liggen, en een vriendelijk geformuleerde spelregel geschreven staat voor wie niet meespeelt maar het niet kan laten in de kaarten van de spelers te kijken: *Smoel toe achter 't spel*.

Rechts van de schouw hangt een schilderij van een vet varken tegen de muur. Dat hing

vroeger in de beenhouwerij van de zuster van Rie, die aan de verdwenen tramstation in Wemmel gevestigd was. Rie houdt wel van een goed stuk vlees. Ooit zagen we hem in zijn keuken voor zichzelf eens een uit de kluiten gewassen kip klaarmaken in een flink stuk boter. Dat bleek een kruising tussen een *poule de Bresse* en een *bleu de Landes* te zijn, een superkip die hij één keer per jaar bestelt bij de zeldzame poelier die ze nog kan leveren.

Kelder

In de keuken staat ook de stoof en de tv waar Rie zich 's avonds bij neerzet, én is de deur te vinden die naar de kelder leidt, waar Rie als het goed is zijn lambiek, kriel en geuze heeft staan. Rie drinkt ook graag Franse wijn, maar kan je verzekeren dat de Fransen niet geloven dat uit tarwe, mout, hop en water zo'n godendrank als de geuze kan worden gebrouwen. De zijne komt van bij Girardin in Sint-Ulriks-Kapelle. Omdat hij op goede voet staat met de drukbevaagde brouwer Paul is zijn café, volgens Rie, nog het enige waar rechtstreeks aan wordt geleverd. En zo'n zeldzaam glaasje lambiek kost dan ook nog maar 1 euro. Dat is meteen de gemiddelde prijs voor een consumptie bij Rie van Pol, waar alles uit het flesje komt. Het barmeubel is namelijk alleen maar uitgerust met een glasrek, een antieke kurken-trekker, en meestal ook nog een tuitje bloe-

EN Rie van Pol's cafe Cheerful customers and glasses full of cheer

An old white house with a tiny yard and a tiny shed can be seen to the right of the church on Mollem village square. This old cafe is now acknowledged as being something of an institution. Unesco should have it listed as a world heritage site. Or rather, no, it is perhaps better just to leave Rie van Pol and his customers alone. He is 92 years old, has to use a walking stick to get about and only hears in one ear but Rie still converses with his customers, who turn up here as regular as clockwork. One euro is the average price for a drink here, where everything is poured straight from the bottle. All you have to do is listen to the people chatting in their local dialect, which lends a somewhat mysterious air to all their conversations.

men dat het levendige karakter van dit kleine museum illustreert.

Micky

Alleen de geuze en de kriek kosten drie euro. Maar er gaat weinig boven een lentedag waarin een paar stevige glazen volgegoten worden met dieppaarse kriek, waarvan de romige, roze schuimkraag als in een stripverhaal de wetten van de fysica trotseert en ver boven de glasrand uittorent.

Al wat je dan nog moet doen, is luisteren naar de conversaties die door het plaatselijke dialect een geheimzinnige ondertoon hebben, kijken hoe de hond Mickey vrolijk rondspringt en blaft als er nog een dorpeling komt binnengestapt, meemaken hoe de wielerploeg na één zondagsrondje weer verder trekt, staren naar de vliegenvangsters aan het plafond waar zich de oogst van dertig jaar op heeft samengepakt, en hopen dat niemand ooit op het idee komt om die vliegenvangsters daar weg te halen. Rie krijgt soms al eens wat bijstand van een jonger familielid dat zijn best wil doen om deze plek voor altijd te vrijwaren. Maar als Rie er binnen zestig jaar dan toch het bijltje bij neerlegt, zal het moeilijk zijn om hem te vervangen.

i Bij Rie van Pol, Dorp 6, Asse, onregelmatige openingsuren.

Niet voor zure mensen

Een uitbundige foute party met kleurrijke cocktails? Een weemoedige toogavond met een goede trappist? Een gezellige hippieavond met lassi's en smoothies? Een verfrissend sapje na een lange wandeling in de wildernis? Als je de juiste drank kiest, creëer je meteen een eigen sfeer.

TEKST Karen Stals

Een drankje, of drank, is een vloeistof die specifiek is voor menselijke consumptie. Naast het vervullen van een fundamentele menselijke behoefte, maken dranken deel uit van de cultuur van de menselijke samenleving. (Wikipedia)

Instantgeluk

De regels? Geen. Behalve dat je altijd alles eens moet proberen. Je hoeft daarbij zelfs niet noodzakelijk streekgebonden te werk te gaan. Zo zat ik ooit in een deftig restaurant in Sonoma, pal in de Californische wijnstreek. Op de menukaart spotte ik een lemon meringue pie cocktail. Alcohol met een dessert als dekmantel. Niet te weerstaan. De desserts in de Verenigde Staten hebben altijd een vrij hoog suikerspingsgehalte. Je zou dus een erg feestelijke, schreeuwerige cocktail verwachten. Dat was hier gelukkig niet het geval: vanillewodka, limoncello en citroensap, met daarover een verkruidelde meringue, in een behoorlijk sobere uitvoering. Daar wordt een mens vrolijk van. Iedereen zou een 'signatuurcocktail' moeten hebben waar hij instantgeluk mee op kan wekken. Vandaag is die van mij een pisco sour, een cocktail met pisco, suikerwater, limoensap, opgeklopt eiwit en ijs. En natuurlijk: een snuifje kaneel.

Duivelsaperitief

Wie houdt van gemixte drankjes, moet zich niet inhouden. Zelfs op kerstmarkten vind je tegenwoordig een ruim aanbod: warme chocomelk met Baileys, amaretto, rum of whiskey, een warme punch of een lekker frisse limonsecco. Die laatste, een mengeling van prosecco en limoncello, inspireerde me om creatief aan de slag te

gaan met schuimwijn. Het leverde een duivels aperitiefje op. Voor de durvers onder ons ... Voeg aan een glas prosecco, cava of crémant negen à tien druppels tabasco toe. Het levert in eerste instantie een kwalijke reuk op, zodra je een eerste teug van het glas wil nemen. Zet je daar overheen en je zal merken dat het resultaat een pittig drankje is. Liefhebbers van pepertoestanden zullen het zeker kunnen pruimen.

Bamboehut

Het hoeft niet altijd alcohol te zijn. Een behaaglijk gevoel krijgen kan perfect met lekkere vruchtensappen of yoghurt drankjes. Het liefst zijn die vers gemaakt. De favoriet is limoensap met gember, bij voorkeur in een bamboehut op een eiland, al is dat niet altijd haalbaar. Bij dat limoensap mag ook een likje honing, maar niet te veel. Je kan natuurlijk eindeloos variëren met sappen, smoothies en consorten. Zo hoorde ik al wilde verhalen over een combinatie van avocado en chocolade, al wil ik daar verder niet te hard over nadenken.

Frisdranken met onlogische kleuren of exotische namen hebben een onmiskenbare aantrekkingskracht. Er zijn de alom bekende merken, maar ook die verrassen in vreemde landen. Denk maar aan Fanta met de smaak van zwarte bessen, druiven, ananas of aardbeien of cola met vanillesmaak. Toch zijn het vooral de onbekende dorstlessers die de aandacht trekken. Een Indische *Limca* bijvoorbeeld, op basis van citroen en limoen. Het ziet er uit als Gini, maar het smaakt eerder fris en zoet dan bitter. Of een *Nimbooz*. Dat is een frisdrank die nimbu pani probeert te imiteren, een drank van water (pani), citroen- of limoensap (nimbu), suiker en zout. Ideaal om te bekomen na een plakkerig warme dag. Deze voor ons compleet onbekende frisdranken blijken vaak toch een link te hebben met een van de megabedrijven. Dat geldt ook voor de *Inca Kola*, een knalgele frisdrank met prik. Het goedje is kleverig, walgelijk zoet en je tong ziet drie dagen kanariegeel. Enkel aan te raden als je voor een hyperkinetische bubbelsfeer wil gaan. Nee, dan val je beter terug op de limoenvarianten.

oogvoorderand

Oog voor de Rand

In onze fotoreeks *Oog voor de Rand* geven verschillende fotografen hun onverwachte, originele en soms afwijkende kijk op onze streek of een culturele activiteit.

‘Lichtpollutie. Nuttelose verlichting, je komt het overal tegen, zo ook hier in Asse. Ik blijf verbaasd kijken naar al die verspilling. Waarom toch, waarom dat licht op die plaats? Tegelijkertijd is datzelfde licht de enige reden om deze foto te maken. En ook het enige middel om hem te maken. Zonder licht geen foto.’

David Legrève (35) studeerde fotografie aan het KASK in Gent. Hij werkt onder meer als freelancer voor Het Laatste Nieuws en RandKrant en maakt fotoreportages zoals zijn *Kleine verhalen*, *straffe verhalen* die hij van april 2010 tot juni 2011 in RandKrant publiceerde.

www.davidlegreve.com

In elkaar gehengeld

Ze komen allebei uit de oostelijke regio van Polen. Toch vonden ze elkaar pas in Brussel. Marzena is huishoudster, Pawel tegelzetter, maar beiden zijn van vele markten thuis. Deze maand starten ze een hengelsportwinkel vanuit hun woning in Sint-Pieters-Leeuw.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Vlak achter de voordeur van hun woning aan de Bergensesteenweg treffen we een imposant fitness-toestel aan. Het vult bijna de hele ruimte. Op het moment van het interview tenminste. Pawel hief er zijn kiloetjes, maar als alles volgens plan is verlopen, dan tref je er dezer dagen visgerief aan. 'We gingen zelf wel eens vissen op het kanaal, met een vriend. Zo kregen we zin om een eigen winkel te openen. We beginnen vanuit ons eigen huis. Als dat succesvol is, kunnen we denken over een aparte winkel', vertelt Pawel. 'De dichtstbijzijnde gelijkaardige winkel ligt op 15 km, in Tubeke. Dus er moet wel een markt voor zijn.'

Plantrekker

Het is de 34-jarige Pawel ten voeten uit. Hij is niet de grote prater, meer een man van daden.

Hij beantwoordt aan het cliché van de actieve, zelfredzame Pool, maar dan wel eentje die meer dan één stiel weet te bedrijven. Pawel was in 2002 als jonge twintiger op vakantie in België toen hij er Marzena ontmoette en is simpelweg niet meer teruggekeerd. Eens de beslissing genomen, zou hij zich hier uit de slag trekken. Met als zekerheid zijn werkhanden en zijn natuurlijke lef. Pawel werkte in Polen als meubelmaker in een fabriek voor kinderspeelgoed, maar liet die zekerheid vallen om in België eerst tatoeëerder te worden en dan mee te werken in de bouwfirma van een vriend. 'En eigenlijk is hij gediplomeerd kapper', lacht Marzena. 'Jaja, hij kan wel wat. Daarom ben ik voor hem gevallen.' Pawel stemt stilzwijgend in, met een bescheiden grijns. Sinds vier jaar is hij zelfstandig tegelzetter-vloerder en dat bevalt hem prima. 'Als

GROOTSTE POOL

Paus Johannes Paulus II.

MOOIESTE PLEK

De goed bewaarde oude stad Krakau.

MOOIESTE HERINNERING

Lachen en wodka drinken met familie op het platteland.

ik wat tijd over heb, dan werk ik graag in de tuin. Of maak ik meubels voor onszelf.'

Zorgverstrekker

Marzena waagde, ook in 2002, gericht haar kans. Ze had nog één universitair academiejaar af te werken als toegepast pedagoog toen in Brussel een job vrijkwam als begeleidster-verzorgster van een kindje met autisme. 'Dat was bij een gezin thuis. Ik heb het een jaar met veel plezier gedaan, maar toen begon die jongen me mama te noemen en werd het voor mij allemaal wat te emotioneel. Ik ben er met pijn in het hart vertrokken', vertelt Marzena. 'Ik ben heel bewust naar België gekomen omdat er in Polen in de sociale sector weinig jobs te rapen vallen. Daar wordt veel meer in grote instellingen gewerkt, met weinig begeleiders voor vele jongeren. Ik vind de persoonlijke, directe benadering in België veel beter voor het kind. Trouwens, de meeste universitaires verlaten Polen voor meer boeiende jobs in het buitenland. Na dat ene jaar heb ik mijn studies in Polen afgerond en ben ik teruggekeerd naar België. Nu werk ik niet als pedagoge, maar ik ben deeltijds administratief bediende in een dienstenchequebedrijf waarvoor ik ook poets en huishoudelijk werk doe.'

Scrabblen

Marzena en Pawel trekken zich keurig uit de slag, vanuit een keuze voor elkaar en ons land. 'Eerst dacht ik geld te sparen voor een auto en naar Polen terug te keren, maar ik heb dat altijd blijven uitstellen', lacht Marzena. Ondertussen hebben ze twee schatten van kinderen: Olivia (8) en Filip (5). Zij gaan naar een Nederlandstalige school in de gemeente, kunnen al aardig wat Frans en volgen Poolse les in het weekend en gaan zwemmen. Pawel en Marzena volgen Nederlandse les. Ze namen zelfs al deel aan een scrabbletoernooi in de gemeente. 'Voorlopig weten wij ons goed bezig te houden', lacht Pawel.

FR Accrochés à la même ligne

Il viennent tous les deux de la région orientale de Pologne, mais c'est à Bruxelles qu'ils se sont rencontrés. Marzena est aide ménagère et Pawel est carreleur, mais ils s'y connaissent tous les deux dans de nombreux domaines et se débrouillent fort bien. Ce mois-ci, ils ouvrent un magasin consacré à la pêche dans leur maison de Sint-Pieters-Leeuw. 'J'avais d'abord envisagé d'économiser de l'argent pour acheter une voiture et retourner en Pologne, mais je l'ai toujours reporté' explique Marzena en riant. Dans l'intervalle, ils ont eu deux enfants et ils ont décidé de construire leur vie ici. 'Pour le moment, nous avons largement de quoi nous occuper', dit Pawel.